

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE
privind indicațiile geografice,
specialitățile tradiționale garantate și mențiunile facultative de calitate

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune:

- Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L157 din 30 aprilie 2004, CELEX: 32004L0048;

Precum și transpune parțial:

- Regulamentul (UE) 2019/1753 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2019 privind acțiunile Uniunii în urma aderării acesteia la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 271 din 24 octombrie 2019, CELEX: 32019R1753;

- Regulamentul (UE) 2023/2411 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 octombrie 2023 privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și de modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/1753 (Text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L din 27 octombrie 2023, CELEX: 32023R2411;

- Regulamentul (UE) 2024/1143 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 privind indicațiile geografice pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole, precum și privind specialitățile tradiționale garantate și mențiunile facultative de calitate pentru produsele agricole, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2019/787 și (UE) 2019/1753 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L din 23 aprilie 2024, CELEX: 32024R1143.

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de reglementare și cadrul juridic

(1) Prezenta lege stabilește norme privind înregistrarea, protecția juridică și utilizarea:

- a) denumirilor de origine și indicațiilor geografice pentru:
 - vin;
 - produse agricole, inclusiv produse alimentare.
- b) indicațiilor geografice pentru:
 - băuturi spirtoase;
 - produse artizanale și industriale.
- c) specialităților tradiționale garantate pentru produse agricole, inclusiv produse alimentare destinate consumului uman;
- d) mențiunilor de calitate facultative pentru produse agricole, inclusiv produse alimentare.

(2) Raporturile juridice apărute în urma înregistrării, protecției juridice și utilizării denumirilor de origine, indicațiilor geografice, specialităților tradiționale garantate și mențiunilor de calitate facultative sunt reglementate de Constituția Republicii Moldova, Codul civil al Republicii Moldova, Codul Vamal al Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, de prezenta lege și de alte acte normative.

(3) În cazul în care tratatele internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decât cele prevăzute de prezenta lege, se aplică normele tratatelor internaționale.

(4) În sensul prezentei legi, termenul „indicații geografice” include și denumirile de origine pentru vin, denumirile de origine pentru produsele agricole, inclusiv produsele alimentare.

(5) Înregistrarea indicațiilor geografice nu aduce atingere obligației producătorilor de a respecta alte norme, în special cele referitoare la introducerea produselor pe piață, normele sanitare și fitosanitare, normele privind concurența și informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare ș.a.

(6) Condițiile de perfectare, de depunere și de examinare a cererii de înregistrare a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate, de modificare, de observație și opoziție se stabilesc în Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate, aprobat de Guvern (în continuare – Regulament).

Articolul 2. Prevederi generale de protecție juridică

Protecția juridică a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate pe teritoriul Republicii Moldova se asigură în temeiul înregistrării lor la AGEPI, în modul stabilit de prezenta lege, sau în baza tratatelor internaționale, inclusiv a acordurilor bilaterale, la care Republica Moldova este parte.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

1. *Aranjamentul de la Lisabona* – Aranjamentul de la Lisabona din 31 octombrie 1958 privind protecția denumirilor de origine și înregistrarea internațională a acestora;

2. *Actul de la Geneva* – Actul de la Geneva al Aranjamentului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice, adoptat de Conferința diplomatică din 20 mai 2015;

3. *Biroul Internațional* – Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale;

4. *caiet de sarcini* – un dosar anexat cererii de înregistrare a unei indicații geografice sau specialități tradiționale garantate, care conține specificațiile pe care trebuie să le respecte un produs cu indicație geografică protejată sau o specialitate tradițională garantată;

5. *cerere internațională* – cerere de înregistrare internațională;

6. *declarație pe proprie răspundere* - un document prin care producătorii indică pe răspunderea lor că produsul artizanal sau industrial este conform cu caietul de sarcini aferent și că pentru stabilirea corespunzătoare a conformității au fost efectuate toate controalele și verificările necesare, astfel încât să se demonstreze autorităților competente că indicația geografică este utilizată în mod legal;

7. *denumire de origine* – o denumire care identifică un produs originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau, în cazuri excepționale, țară și ale cărui calitate sau caracteristici se datorează exclusiv sau în mod esențial mediului geografic, cuprinzând factorii naturali și umani, care a conferit produsului respectiv reputația sa și ale cărui etape de producție se desfășoară, toate, în aria geografică delimitată;

8. *etapă de producție* - orice etapă a producției, inclusiv a materiilor prime, a confecționării, prelucrării, obținerii, extracției, tăierii, pregătirii sau a maturării, până în momentul în care produsul este gata să fie introdus pe piață;

9. *grup de producători* - orice asociație, indiferent de forma sa juridică, alcătuită în principal din producători ai aceluiași produs;

10. *indicație geografică* – o denumire care identifică un produs originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau țară și care posedă o calitate specifică, reputație sau alte caracteristici ce pot fi atribuite în mod esențial acestei origini geografice și cel puțin una dintre ale cărui etape de producție se desfășoară în aria geografică delimitată;

11. *înregistrare internațională* – înregistrare internațională înscrisă în Registrul internațional;

12. *organism delegat* - persoană juridică distinctă căreia autoritățile competente i-au delegat anumite atribuții oficiale de control sau anumite atribuții legate de alte activități oficiale, care certifică conformitatea cu caietul de sarcini a produselor desemnate prin indicații geografice sau specialități tradiționale garantate;

13. *operator* - persoană fizică sau juridică care desfășoară activități supuse uneia sau mai multor obligații prevăzute în caietul de sarcini;

14. *producător* - un operator implicat în una sau mai multe etape de producție a produselor;

15. *produse artisanale și industriale* - produse fabricate:

a) fie integral manual, fie cu ajutorul unor unelte manuale ori digitale sau prin mijloace mecanice, în cazul în care contribuția manuală este o componentă importantă a produsului finit; sau

b) într-un mod standardizat, inclusiv ca producție de serie sau prin folosirea de utilaje;

16. *produse agricole* - produsele alimentare și produsele pescărești și din acvacultură, enumerate în capitolele 1-23 din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, cu excepția vinului și a băuturilor spirtoase.

17. *Registrul internațional* – colecție oficială de date privind înregistrările internaționale ale denumirilor de origine și ale indicațiilor geografice ținute de Biroul Internațional, indiferent de suportul pe care aceste date sunt păstrate.

18. *Regulamentul comun* – Regulamentul comun al Aranjamentului de la Lisabona și al Actului de la Geneva al Aranjamentului de la Lisabona, adoptat de Adunarea Uniunii de la Lisabona la 11 octombrie 2017;

19. *tradițional* - utilizare dovedită pe piața națională pentru o perioadă care permite transmiterea între generații; pentru înregistrarea specialităților tradiționale garantate această perioadă este de minimum 30 de ani, iar o astfel de utilizare poate include schimbări impuse de evoluția practicilor legate de igienă, siguranță și a altor practici relevante.

Articolul 4. Oficiul național

(1) Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, denumită în continuare AGEPI, este oficiul național în domeniul protecției proprietății intelectuale și unica autoritate responsabilă pe teritoriul Republicii Moldova pentru înregistrarea indicațiilor geografice, specialităților tradiționale garantate în condițiile prezentei legi.

(2) AGEPI:

a) elaborează proiecte de acte normative în domeniul indicațiilor geografice și specialităților tradiționale garantate, instrucțiuni, alte acte necesare aplicării prezentei legi;

b) recepționează și examinează cererile de înregistrare a indicațiilor geografice, a specialităților tradiționale, înregistrează indicațiile geografice protejate, specialitățile tradiționale garantate, și publică date oficiale în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, denumit în continuare BOPI;

c) ține Registrul național al indicațiilor geografice, Registrul național al denumirilor de origine și Registrul național al specialităților tradiționale garantate, în conformitate cu legislația privind registrele;

d) este autoritatea competentă a Republicii Moldova în cadrul Uniunii Speciale a Țărilor Membre la Aranjamentul de la Lisabona și a Părților Contractante ale Actului de la Geneva;

e) exercită și alte atribuții prevăzute de lege.

(3) AGEPI reprezintă Republica Moldova în Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, în alte organizații internaționale și interstatale pentru protecția proprietății intelectuale, întreține cu ele relații de cooperare în domeniu.

(4) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, AGEPI solicită și prelucrează date cu caracter personal în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL II **INDICAȚII GEOGRAFICE**

Secțiunea 1 ***Dispoziții generale***

Articolul 5. Cerințe aplicabile denumirilor de origine și indicațiilor geografice

(1) Poate fi protejată în calitate de denumire de origine denumirea care identifică un produs:

a) originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau, în cazuri excepționale, dintr-o anumită țară;

b) a cărei calitate sau ale cărei caracteristici se datorează în principal sau exclusiv unui anumit mediu geografic, cu factorii săi naturali și umani inerenți; și

c) ale cărei etape de producție se desfășoară, toate, în aria geografică delimitată.

(2) Prin derogare de la alin.(1), unele denumiri care identifică produsele agricole sunt protejate ca denumiri de origine chiar dacă materiile prime pentru produsele în cauză provin dintr-o arie geografică mai mare decât aria geografică delimitată sau diferită de aceasta, cu condiția ca:

a) aria de producție a materiilor prime să fie delimitată;

b) să existe condiții speciale pentru producția materiilor prime;

c) să existe măsuri de control care să asigure că sunt îndeplinite condițiile menționate la litera b); și

d) denumirile de origine respective să fi fost recunoscute ca denumiri de origine în țara de origine înainte de 1 mai 2004.

(3) În sensul alin. (2), sunt considerate materii prime doar animalele vii, carnea și laptele.

(4) Poate fi protejată în calitate de indicație geografică denumirea, care identifică un produs:

a) originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau dintr-o anumită țară;

b) a cărei calitate, reputație sau altă caracteristică specifică se datorează în principal originii sale geografice; și

c) în cazul căruia cel puțin una dintre etapele de producție se desfășoară în aria geografică delimitată.

(5) Prin derogare de la alin. (4), pentru produsul "vin", poate fi protejată în calitate de indicație geografică o denumire, inclusiv o denumire utilizată în mod tradițional, care identifică produsul prin următoarele:

a) reputația, calitatea sau alte caracteristici specifice pot fi atribuite originii sale geografice;

b) produsul este originar dintr-un anumit loc, o anumită regiune sau o anumită țară;

c) strugurii utilizați la producția sa sunt originari, în proporție de cel puțin 85 %, numai din aria geografică respectivă;

d) produsul este produs în aria geografică respectivă; și

e) produsul este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucișări între specia *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.

(6) Produsele artisanale și industriale care contravin ordinii publice sunt excluse de la protecția indicațiilor geografice.

Articolul 6. Clasificarea

(1) Clasificarea produselor pentru care se solicită înregistrarea indicației geografice se realizează în conformitate cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014.

(2) Clasificarea produselor se utilizează doar pentru înregistrarea indicațiilor geografice, în scopuri statistice și de păstrare a evidențelor, în special pentru autoritățile vamale. Clasificarea nu se utilizează pentru a stabili produse comparabile în scopul protecției împotriva utilizării comerciale directe și indirecte.

Articolul 7. Sustenabilitatea

(1) Un grup de producători sau un grup de producători recunoscut, în cazul în care există un astfel de grup, poate conveni asupra unor practici sustenabile care trebuie respectate în cadrul procesului de producție a produsului desemnat printr-o indicație geografică sau atunci când se desfășoară alte activități care fac obiectul uneia sau mai multor obligații prevăzute în caietul de sarcini. Aceste practici vizează aplicarea unor standarde privind sustenabilitatea mediului, socială, economică sau bunăstarea animalelor mai ridicate decât cele prevăzute de legislația națională.

(2) În sensul alin. (1), prin practică sustenabilă se înțelege o practică care contribuie la unul sau mai multe obiective de mediu, sociale sau economice, cum ar fi:

a) atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, utilizarea durabilă și protejarea peisajelor, a apei și a solului, tranziția către o economie circulară, inclusiv reducerea risipei alimentare, prevenirea și controlul poluării, protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor;

b) producția de produse agricole în moduri care reduc utilizarea pesticidelor și gestionează riscurile rezultate în urma unei astfel de utilizări sau care reduc pericolul rezistenței la antimicrobiene în producția agricolă;

c) bunăstarea animalelor;

d) un venit echitabil pentru producători, diversificarea activităților, promovarea producției agricole locale, valorificarea structurii rurale și dezvoltarea rurală;

e) menținerea locurilor de muncă în agricultură prin atragerea și susținerea tinerilor producători și a noilor producători de produse care beneficiază de o indicație geografică;

f) îmbunătățirea condițiilor de muncă și de siguranță în activitățile agricole și de prelucrare.

(3) În cazul în care grupul de producători sau grupul de producători recunoscut, în cazul în care există un astfel de grup, decide că practicile sustenabile menționate la alin. (1) sunt obligatorii pentru toți producătorii produsului în cauză, practicile respective sunt incluse în caietul de sarcini în conformitate cu procedura de înregistrare sau de modificare.

Articolul 8. Raportul privind sustenabilitatea

(1) Un grup de producători sau un grup de producători recunoscut, în cazul în care există un astfel de grup, poate să elaboreze și să actualizeze periodic un raport privind sustenabilitatea în baza unor informații care pot fi verificate.

(2) Raportul privind sustenabilitatea conține:

a) o descriere a practicilor sustenabile puse în aplicare în procesul de producție a produsului desemnat printr-o indicație geografică;

b) o descriere a modului în care metoda de obținere a produsului afectează sustenabilitatea în ceea ce privește angajamentele de mediu, sociale, economice sau de bunăstare a animalelor;

c) informații necesare pentru a înțelege modul în care sustenabilitatea afectează dezvoltarea, performanța și poziția produsului.

(3) AGEPI publică raportul privind sustenabilitatea.

Secțiunea a 2-a

Depunerea și publicarea cererii de înregistrare

Articolul 9. Solicitantul

(1) Cererile de înregistrare a indicațiilor geografice pot fi depuse doar de un grup de producători solicitant.

(2) O autoritate competentă, altă decât AGEPI sau autoritățile competente responsabile cu efectuarea controlului prevăzut de prezenta lege, poate fi considerată un grup de producători solicitant în ceea ce privește indicațiile geografice pentru băuturi spirtoase, produse artisanale și industriale, dacă producătorii acestor produse nu au posibilitatea să formeze un grup din cauza numărului lor, a situării lor geografice sau a unor caracteristici organizaționale.

(3) Prin derogare de la alin. (1), un producător individual poate fi considerat grup de producători solicitant în cazul în care demonstrează că sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) producătorul respectiv este singurul producător care dorește să depună o cerere de înregistrare a unei indicații geografice;

b) aria geografică nu este definită pe baza hotarelor proprietății, dar pe baza legăturii menționate în art. 11 alin. (1) pct. 6); și

c) aria geografică în cauză posedă caracteristici care diferă substanțial de cele ale ariilor învecinate sau caracteristicile produsului sunt diferite de cele ale produselor produse în ariile învecinate sau, în ceea ce privește indicațiile geografice ale unei băuturi spirtoase, băutura spirtoasă are o calitate specifică, o reputație sau o altă caracteristică care poate fi în mod clar atribuită originii sale geografice.

(4) Autoritățile publice centrale sau autoritățile publice locale pot acorda asistență la pregătirea cererii de înregistrare a indicației geografice și a documentelor aferente, după caz.

(5) În cazul unei indicații geografice care desemnează o arie geografică transfrontalieră, mai multe grupuri de producători solicitante din statele vizate pot depune o cerere comună de înregistrare a unei indicații geografice. Cererea comună se depune în toate statele în cauză.

Articolul 10. Cererea de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a unei indicații geografice se depune pe un formular-tip, aprobat de AGEPI și conține, cel puțin:

- a) numele și adresa solicitantului;
- b) denumirea solicitată spre înregistrare în calitate de indicație geografică;
- c) denumirea produsului pe care se aplică indicația geografică;
- d) traducerea, transliterarea indicației geografice, după caz.

(2) La cererea menționată la alin. (1) se anexează:

- a) caietul de sarcini coordonat cu autoritatea competentă;
- b) documentul unic;
- c) informații care explică eventualele limitări propuse privind utilizarea sau protecția indicației geografice, precum și eventualele măsuri tranzitorii propuse de grupul de producători solicitant, dacă este cazul; și
- d) alte informații prevăzute în Regulament sau, după caz, considerate relevante de către grupul de producători solicitant.

(3) Solicitantul prezintă, odată cu cererea de înregistrare sau în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia, dovada achitării taxei de depunere și examinare a cererii în cuantumul stabilit.

(4) În cazul în care cererea de înregistrare se depune prin reprezentant, la ea se anexează procura de reprezentare.

Articolul 11. Caietul de sarcini

(1) Caietul de sarcini al unui produs conține, cel puțin:

1) denumirea care urmează să fie înregistrată în calitate de indicație geografică; aceasta poate fi o denumire geografică a locului de producție sau o denumire utilizată în schimburile comerciale sau în limbajul uzual pentru a descrie sau a se referi la produsul specific din aria geografică delimitată;

2) tipul de produs și descrierea produsului care include, dacă este cazul, informația privind materiile prime, soiurile de plante și rasele de animale vizate,

inclusiv denumirea comercială a speciei și denumirea sa științifică, precum și caracteristicile fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice principale ale produsului;

3) definirea ariei geografice delimitate în raport cu legătura menționată la art. 11 alin. (1) pct. 6);

4) dovada că produsul este originar din aria geografică delimitată, în sensul art. 5 alin. (1) sau (4), după caz.

5) descrierea metodei de producție și, după caz, a metodelor locale autentice și invariabile, precum și informații privind ambalarea, în cazul în care grupul de producători solicitant stabilește acest lucru și oferă o justificare suficientă specifică produsului cu privire la motivul pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată pentru a păstra calitatea, a garanta originea sau a asigura controlul;

6) elementele care justifică:

a) în ceea ce privește o denumire de origine, legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic cu factorii săi naturali și umani inerenți. Detaliile privind factorii umani din mediul geografic respectiv se pot limita, după caz, la o descriere a gestionării solului și a peisajului sau la o descriere a practicilor de cultivare sau a oricărei alte contribuții umane relevante pentru menținerea factorilor naturali ai mediului geografic menționați în dispoziția respectivă;

b) în ceea ce privește o indicație geografică, legătura dintre o anumită calitate, reputația sau altă caracteristică a produsului și originea geografică.

(2) Caietul de sarcini poate include, de asemenea:

a) practici sustenabile, astfel cum sunt prevăzute la art. 7;

b) orice normă specifică de etichetare a produsului;

c) pentru produsele artisanale și industriale, informația privind oricare etapă individuală de producție care este efectuată de unul sau mai mulți producători dintr-o altă țară decât Republica Moldova și orice dispoziții specifice pentru verificarea conformității în acest sens;

d) oricare alte cerințe, stabilite de grupul de producători, care trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu legislația națională.

Articolul 12. Documentul unic

(1) Documentul unic conține următoarele informații:

a) elementele principale ale caietului de sarcini, și anume denumirea care urmează să fie înregistrată ca indicație geografică, tipul de produs, descrierea produsului, inclusiv, dacă este cazul, normele specifice privind ambalarea și etichetarea;

b) o scurtă delimitare a ariei geografice;

c) descrierea legăturii produsului cu mediul geografic sau cu originea geografică delimitată, menționate la art. 11 alin. (1) pct. 6), inclusiv, dacă este necesar, elementele specifice din descrierea produsului sau ale metodei de producție care justifică legătura.

Articolul 13. Data de depozit

Data de depozit a cererii de înregistrare a unei indicații geografice este data la care solicitantul a depus la AGEPI cererea de înregistrare cu respectarea prevederilor art. 10 alin. (1)-(3).

Articolul 14. Procedura de examinare a cererii

(1) AGEPI examinează dacă cererea depusă în conformitate cu prevederile art.10 este justificată și dacă îndeplinește condițiile de protecție prevăzute de prezenta lege.

(2) Procedura de examinare, prevăzută la alin.(1), include examinarea respectării condițiilor de depunere a cererii și examinarea de fond.

(3) Pe durata perioadei de examinare a cererii, AGEPI are dreptul să ceară de la solicitant unele completări sau precizări la materialele cererii fără de care examinarea nu poate fi efectuată.

(4) Materialele solicitate în conformitate cu alin.(3) vor fi prezentate în termen de 2 luni de la data primirii notificării.

(5) Dacă, în termenul prevăzut la alin.(4), solicitantul nu a prezentat materialele solicitate sau nu a depus o cerere de prelungire a termenului respectiv, cererea se consideră retrasă, fapt ce se notifică solicitantului. Cererea de prelungire a termenului va fi însoțită de dovada achitării taxelor stabilite. Condițiile prelungirii termenelor se stabilesc în Regulament.

Articolul 15. Examinarea respectării condițiilor de depunere a cererii

(1) În termen de o lună de la data depunerii cererii, AGEPI examinează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.14 pentru atribuirea unei date de depozit.

(2) În urma examinării efectuate în conformitate cu alin.(1), AGEPI:

a) atribuie dată de depozit, în conformitate cu art.13, dacă se constată că cererea întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit;

b) notifică solicitantului iregularitățile constatate și-i acordă pentru remedierea acestora un termen de două luni de la data depunerii cererii dacă se constată că cererea nu întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit.

(3) În urma notificării specificate la alin.(2) lit.b), AGEPI:

a) atribuie data de depozit la data la care au fost remediate toate iregularitățile dacă solicitantul remediază iregularitățile constatate în termenul prescris;

b) consideră cererea nedepusă, fapt ce este notificat solicitantului, dacă acesta nu remediază iregularitățile constatate în termenul prescris.

(4) AGEPI înscrie datele referitoare la cererea căreia i-a fost atribuită data de depozit în Registrul național al denumirilor de origine sau, după caz, în Registrul național al indicațiilor geografice.

(5) În termen de o lună de la data înscrierii datelor referitoare la cerere în registru, AGEPI examinează:

a) dacă solicitantul corespunde condițiilor prevăzute la art.9 și în Regulament;

b) corespunderea caietului de sarcini prevederilor art.11 și ale Regulamentului;

c) conformitatea cererii de înregistrare și a documentului unic cu prevederile prezentei legi și ale Regulamentului;

d) dacă taxele pentru acțiunile prevăzute de lege au fost achitate în cuantumurile și în termenele stabilite.

(6) În urma examinării efectuate conform alin.(5), AGEPI:

a) acceptă cererea în vederea publicării dacă se constată că cererea îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(5);

b) notifică solicitantului iregularitățile constatate și-i cere să le remedieze în termen de două luni de la data notificării dacă se constată că cererea nu îndeplinește condițiile stipulate la alin.(5).

(7) Dacă, în urma notificării conform alin.(6) lit.b), solicitantul nu remediază iregularitățile constatate în termenele prescrise sau nu depune o cerere de prelungire a termenului respectiv, cererea se consideră retrasă, fapt care este notificat solicitantului.

Articolul 16. Publicarea cererii

În cazul în care condițiile stabilite la art.15 alin.(6) lit.a) sunt îndeplinite, datele privind cererea de înregistrare a indicației geografice se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, denumit în continuare BOPI, în cel mult trei luni de la data de depozit. Elementele cererii care se publică sunt stabilite în Regulament.

Secțiunea a 3-a

Examinarea cererii de înregistrare. Înregistrarea indicației geografice.

Articolul 17. Observația

(1) În termen de 3 luni de la data publicării cererii în BOPI, o autoritate competentă sau orice persoană care are un interes legitim, poate depune la AGEPI o observație.

(2) Observația conține informații suplimentare privind cererea de înregistrare, inclusiv orice inexactitate sau posibila încălcare a dispozițiilor legale, altele decât cele din domeniul proprietății intelectuale. Observația nu conferă niciun drept autorității competente sau persoanei menționate la alin. (1), nu se bazează pe motivele de opoziție și nu declanșează o procedură de opoziție. Autoritatea competentă sau persoana care a depus observația nu este parte la procedură.

(3) Observația se depune în scris la AGEPI și nu este supusă plății oricăror taxe.

Articolul 18. Opoziția

(1) În termen de 3 luni de la data publicării cererii în BOPI, orice persoană care are un interes legitim, are dreptul să depună o opoziție împotriva înregistrării.

(2) Opoziția conține expres declarația de opoziție la înregistrarea unei indicații geografice. În caz contrar aceasta este nulă.

(3) Solicitantul și oponentul sunt considerați părți la procedură.

(4) Opoziția motivată se depune în scris la AGEPI, fiind însoțită de dovada achitării taxei stabilite. În cazul în care taxa nu este plătită în termenul stabilit, se

consideră că opoziția nu a fost formulată. Persoana care a formulat opoziția poate, în termen de o lună de la data depunerii acesteia, să prezinte dovezi și argumente suplimentare în susținerea opoziției.

(5) Opoziția este admisibilă spre examinare numai dacă este recepționată de AGEPI în termenul prevăzut la alin. (1), cu condiția achitării taxei stabilite.

Articolul 19. Motivele opoziției

(1) O opoziție depusă în conformitate cu art. 18 este admisibilă numai dacă opozantul demonstrează că:

a) indicația geografică propusă nu este conformă cu definiția indicației geografice sau cerințele menționate în prezenta lege, în Legea viei și vinului nr. 57/2006 sau Legea nr. 1100/2000 cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice, după caz;

b) înregistrarea indicației geografice propuse ar fi împiedicată de una sau mai multe dintre circumstanțele menționate la art. 31, 32, 33 alin. (1) și 34 alin. (1); sau

c) înregistrarea indicației geografice propuse ar periclita existența unei denumiri total sau parțial identice sau a unei mărci sau existența unor produse care s-au aflat legal pe piață timp de cel puțin 5 ani înainte de data publicării informațiilor prevăzute la art. 16.

(2) Admisibilitatea unei opoziții se evaluează în raport cu teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 20. Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor

(1) Opozițiile și observațiile formulate împotriva înregistrării indicațiilor geografice se examinează de către Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor, instituită prin ordinul directorului general al AGEPI. Componenta nominală a Comisiei se aprobă pentru fiecare caz în parte, urmare desemnării de către autoritatea competentă a reprezentanților delegați.

(2) Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor este alcătuită din 5 membri, dintre care cel puțin două sunt reprezentanți ai autorității competente, care a coordonat caietul de sarcini. Secretariatul Comisiei este asigurat de AGEPI.

(3) Activitatea membrilor Comisiei nu este remunerată.

(4) Suportul tehnic, material și spațiul pentru desfășurarea ședințelor Comisiei de examinare a opozițiilor și observațiilor se asigură de AGEPI.

Articolul 21. Examinarea opozițiilor și observațiilor

(1) În cazul în care opozițiile sau observațiile respectă cerințele de depunere, în termen de 15 zile de la recepționarea acestora, AGEPI notifică autoritatea competentă, în vederea desemnării membrilor Comisiei de examinare a opozițiilor și observațiilor.

(2) Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor, în termen de 5 luni de la data publicării menționate la art. 16:

a) comunică solicitantului observația și o ia în considerare atunci când formulează recomandările cu privire la cererea de înregistrare, cu excepția cazului în care observația este neclară sau în mod evident incorectă,

b) invită oponentul și solicitantul să desfășoare consultări pentru o durată rezonabilă care nu poate fi mai mare de trei luni, în vederea obținerii unei soluționări amiabile. În orice moment al acestei perioade, Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor poate, la cererea comună a oponentului și a solicitantului, să prelungească termenul respectiv cu maximum trei luni. Pentru consultările dintre solicitant și oponent, Comisia propune mijloace de soluționare alternativă a litigiilor, în cadrul Comisiei de mediere, care activează în modul stabilit de Guvern.

(3) Oponentul și solicitantul încep consultările corespunzătoare fără întârzieri nejustificate. Aceștia își pun la dispoziție reciproc informațiile relevante pentru a evalua dacă cererea de înregistrare este conformă cu prezenta lege, cu Legea viei și vinului nr. 57/2006 sau cu Legea nr. 1100/2000 cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice, după caz.

(4) În termen de o lună de la încheierea consultărilor menționate la alin. (3), solicitantul notifică Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor, prin intermediul AGEPI, despre rezultatul consultărilor. Oponentul poate, de asemenea, notifica Comisiei de examinare a opozițiilor și observațiilor poziția sa.

(5) La cererea solicitantului, titularul unei mărci anterioare care a formulat o opoziție trebuie să facă dovada că, timp de 5 ani înainte de publicarea cererii în temeiul art. 16, marca anterioară care stă la baza opoziției a fost utilizată efectiv în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată sau că au existat motive valabile pentru neutilizarea acesteia, cu condiția ca, la data respectivă, marca să fie înregistrată timp de cel puțin cinci ani. Opoziția se respinge în absența unor astfel de dovezi.

(6) În baza argumentelor și materialelor furnizate Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor înaintează recomandări AGEPI în vederea adoptării unei decizii.

(7) Dacă, în urma încheierii consultărilor menționate la alin. (3) sau în urma depunerii unei observații, datele publicate în conformitate cu art. 16 au fost modificate, examinarea cererii de înregistrare în forma ei modificată, se repetă.

(8) Dacă cererea de înregistrare a fost modificată în mod substanțial și sunt îndeplinite condițiile de înregistrare, Comisia de examinare a opozițiilor și observațiilor recomandă AGEPI publicarea repetată a cererii de înregistrare, în conformitate cu art. 16.

Articolul 22. Examinarea

(1) În cadrul examinării de fond AGEPI examinează dacă au fost îndeplinite cerințele care decurg din prezenta lege și ține cont de recomandările din avizul Comisiei de examinare a opozițiilor și observațiilor emis cu referire la observațiile și opozițiile depuse în conformitate cu art. 17 și 18, dacă este cazul.

(2) În funcție de constatările examinării de fond, AGEPI adoptă decizia de înregistrare a indicației geografice sau respinge cererea.

(3) Decizia motivată se notifică părților în termen de o lună de la data adoptării.

Articolul 23. Înregistrarea indicației geografice

(1) În cazul în care, în urma examinării cererii conform art. 21 și 22, se constată că sunt îndeplinite condițiile pentru înregistrarea indicației geografice, precum și în cazul în care nu a fost depusă nici o opoziție împotriva înregistrării ori opozițiile depuse au fost respinse, AGEPI decide înregistrarea indicației geografice în registrele naționale menționate la art. 15 alin. (4), cu condiția achitării taxei în cuantumul și în termenul stabilit.

(2) În cazul în care denumirea solicitată pentru înregistrare ca indicație geografică conține unul sau mai mulți termeni generici, iar includerea acestor elemente în denumire este de natură să inducă în eroare în ceea ce privește întinderea protecției sale, AGEPI va solicita, ca o condiție prealabilă înregistrării, ca solicitantul să își declare acordul de a nu revendica niciun drept asupra acestor elemente. Această declarație se publică împreună cu cererea de înregistrare a denumirii respective sau, după caz, împreună cu datele privind înregistrarea acesteia.

(3) Datele referitoare la înregistrarea indicației geografice se publică în BOPI.

Articolul 24. Respingerea cererii

(1) AGEPI ia decizia de respingere a cererii de înregistrare în cazul în care în urma examinării efectuate în conformitate cu art. 22, se constată că denumirea pentru care se solicită înregistrarea nu îndeplinește condițiile stabilite de prezenta lege pentru a fi înregistrată ca indicație geografică.

(2) În cazul în care o cerere este respinsă deoarece denumirea pentru care se solicită înregistrarea indicațiilor geografice este generică, AGEPI publică informațiile respective în BOPI.

(3) Decizia de respingere nu va fi adoptată înainte de a-i oferi solicitantului posibilitatea de retragere sau de modificare a cererii ori de expunere a punctului de vedere referitor la motivele de refuz.

Articolul 25. Perioada de tranziție pentru utilizarea indicațiilor geografice

(1) La recomandarea Comisiei de examinare a opozițiilor și observațiilor, AGEPI poate decide, la momentul înregistrării indicației geografice, să acorde o perioadă de tranziție de maximum 5 ani, astfel încât produsele a căror denumire constă dintr-un nume care contravine art. 28 alin. (1) sau conține un astfel de nume să poată utiliza în continuare denumirea cu care au fost comercializate, cu condiția să se demonstreze, printr-o opoziție admisibilă, în temeiul art. 17 sau al art. 18, la cererea de înregistrare a indicației geografice a cărei protecție este încălcată, că:

a) înregistrarea indicației geografice ar periclita existența unei denumiri identice sau similare utilizate în schimburile comerciale în scopul desemnării produselor; sau

b) aceste produse au fost comercializate legal cu denumirea respectivă în scopul desemnării produselor pe teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani anterioară datei publicării cererii de înregistrare prevăzute la art. 16.

(2) La recomandarea Comisiei de examinare a opozițiilor și observațiilor, AGEPI poate acorda o perioadă de tranziție de maximum 15 ani sau poate decide să

prelungescă perioada de tranziție acordată în temeiul alin. (1) până la o perioadă de 15 ani în total, cu condiția să se demonstreze, în plus, că:

a) denumirea menționată la alin. (1) a fost folosită în mod legal, constant și echitabil timp de cel puțin 25 de ani înainte ca cererea de înregistrare a indicației geografice respective să fie depusă la AGEPI;

b) scopul utilizării denumirii menționate la alin. (1) nu a fost în niciun moment acela de a se profita de pe urma reputației denumirii care a fost înregistrată ca indicație geografică; și

c) consumatorul nu a fost și nici nu ar fi putut fi indus în eroare în privința adevăratei origini geografice a produselor.

(3) Deciziile de acordare sau de prelungire a unei perioade de tranziție, după cum se menționează la alin. (1) și (2), se publică în Registrul național al denumirilor de origine sau Registrul național al indicațiilor geografice, după caz.

(4) În timpul perioadei de tranziție, atunci când se utilizează o denumire menționată la alin. (1), țara de origine se indică pe etichetă în mod clar și vizibil și, după caz, în descrierea produsului atunci când produsul este comercializat pe un site de vânzări online.

(5) În ceea ce privește cererile de înregistrare a indicațiilor geografice și modificările majore la caietul de sarcini, pentru a depăși dificultățile temporare și a garanta că toți operatorii unui produs desemnat printr-o indicație geografică din aria în cauză respectă caietul de sarcini aferent, autoritatea competentă poate acorda o perioadă de tranziție pentru asigurarea conformității de până la 10 ani, cu efect de la data depunerii cererii de înregistrare la AGEPI, cu condiția ca operatorii în cauză să fi comercializat în mod legal produsul respectiv prin utilizarea continuă a denumirii în cauză pe o perioadă de cel puțin cinci ani anterioară depunerii cererii și să se fi referit la acest fapt în procedura de opoziție menționată la art. 18.

(6) Alineatul (5) se aplică mutatis mutandis unei indicații geografice care se referă la o arie geografică situată într-o altă țară decât Republica Moldova, cu excepția procedurii de opoziție.

Secțiunea a 4-a

Modificări. Anularea înregistrării și revocarea deciziei de înregistrare.

Articolul 26. Modificări ale caietului de sarcini

(1) Un grup de producători ai unui produs a cărui denumire este o indicație geografică înregistrată poate depune o cerere de modificare a caietului de sarcini. În cazul în care există un grup de producători recunoscut, acesta este singurul care are dreptul să depună o cerere.

(2) Cererea de modificare este însoțită de:

a) modificarea coordonată cu autoritatea competentă desemnată în conformitate cu prezenta lege, în cazul în care aria geografică delimitată se află pe teritoriul Republicii Moldova;

b) dovada efectuării modificărilor în cauză în țara de origine, în cazul în care aria geografică delimitată se află în afara teritoriului Republicii Moldova.

(3) Modificările aduse unui caiet de sarcini se clasifică în două categorii:

- a) modificări majore, care impun o procedură de opoziție; și
 - b) modificări minore, care nu impun o procedură de opoziție.
- (4) O modificare este considerată majoră dacă implică o modificare a documentului unic și:
- 1) include o modificare:
 - a) în cazul produselor agricole, a denumirii sau a utilizării denumirii;
 - b) în cazul vinului, a denumirii sau a utilizării denumirii ori a categoriei de produs sau produse desemnate prin indicația geografică;
 - c) în cazul băuturilor spirtoase, a denumirii ori a oricărei părți a denumirii sau a utilizării denumirii ori a categoriei de produs sau produse desemnate prin indicația geografică ori a denumirii legale; sau
 - d) în cazul produselor artizanale a denumirii protejate ca indicație geografică sau a utilizării denumirii respective
 - 2) riscă să compromită legătura dintre aria geografică și produs, astfel cum este menționat în documentul unic; sau
 - 3) implică restricții suplimentare în legătură cu comercializarea produsului.
 - 4) se referă la caracteristicile esențiale ale produsului.
- (5) Opozițiile depuse împotriva înregistrării modificărilor în caietul de sarcini sunt supuse *mutatis mutandis* procedurilor de examinare menționate la art. 14-25.
- (6) În cazul în care, în urma adoptării unor măsuri sanitare sau fitosanitare obligatorii de către autoritățile administrației publice, este necesară introducerea anumitor modificări temporare ale caietului de sarcini al produsului, cererea de modificare este însoțită de documente justificative, iar informațiile referitoare la înregistrarea acestora se publică fără a face obiectul unei proceduri de opoziție.
- (7) Cererea de modificare prevăzută la alin. (1) sau (6), după caz, se depune la AGEPI.
- (8) Dacă, în urma examinării cererii de modificare, se constată că sunt îndeplinite toate cerințele prevăzute de prezenta lege și de Regulament și în cazul în care nu a fost depusă nicio opoziție împotriva înregistrării modificării sau opozițiile depuse au fost respinse, AGEPI înscrie modificările efectuate și justificarea acestora în registrul național relevant și publică aceste informații în BOPI.

Articolul 27. Anularea înregistrării și revocarea deciziei de înregistrare

- (1) Înregistrarea unei indicații geografice se anulează dacă aceasta a fost efectuată contrar prevederilor art. 31, 32 și 33.
- (2) Decizia de înregistrare a unei indicații geografice poate fi revocată:
- a) în urma controalelor efectuate în conformitate cu art. 68 și 69, dacă se constată că nu mai poate fi asigurată respectarea condițiilor din caietul de sarcini pentru un produs care face obiectul unei indicații geografice înregistrate în temeiul prezentei legi; sau
 - b) dacă niciun produs nu a fost introdus pe piață cu indicația geografică respectivă cel puțin în ultimii șapte ani consecutivi; sau
 - c) la cererea producătorilor produsului comercializat sub denumirea înregistrată.

(3) O autoritate competentă sau o persoană fizică sau juridică care are un interes legitim poate solicita anularea înregistrării sau revocarea deciziei de înregistrare a unei indicații geografice în temeiul motivelor prevăzute în alin. (1) și (2).

(4) Prevederile alin. (3) se aplică *mutatis mutandis* sindicatelor și asociațiilor pentru protecția drepturilor consumatorilor sau producătorilor, care activează de cel puțin 6 luni, cu privire la drepturile pe care sunt dispuse să le protejeze.

(5) Datele privind anularea înregistrării sau revocarea deciziei de înregistrare a unei indicații geografice se înscriu în Registrul național al denumirilor de origine sau Registrul național al indicațiilor geografice, după caz.

(6) Este interzisă, timp de un an de la anularea înregistrării unei indicații geografice, înregistrarea acestei denumiri în calitate de alt obiect de proprietate intelectuală, în special ca marcă, cu excepția cazului în care un astfel de obiect de proprietate intelectuală a existat sau o astfel de marcă a fost înregistrată înainte de înregistrarea indicației geografice.

Secțiunea a 5-a

Protecția juridică. Conflictele cu alte drepturi.

Articolul 28. Protecția indicațiilor geografice

(1) Indicațiile geografice înregistrate sunt protejate împotriva:

a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a indicației geografice în legătură cu produse care nu fac obiectul înregistrării, în cazul în care produsele respective sunt comparabile cu cele înregistrate cu denumirea respectivă sau în cazul în care prin utilizarea indicației geografice respective în legătură cu orice produs sau serviciu se exploatează, se slăbește, se diluează sau se prejudiciază reputația denumirii protejate, inclusiv atunci când produsele respective sunt folosite ca ingrediente;

b) oricărei utilizări abuzive, imitații sau evocări, chiar dacă adevărata origine a produselor sau a serviciilor este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă, transcrisă sau transliterată ori este însoțită de o expresie precum „stil”, „tip”, „metodă”, „produs(ă) ca la/în”, „imitație”, „gust”, „parfum”, „similar” sau altele asemenea, inclusiv atunci când produsele respective sunt folosite ca ingrediente;

c) oricărei indicații false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apare pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialele publicitare, în documentele sau informațiile furnizate pe interfețe online referitoare la produsul în cauză, precum și împotriva oricărei ambalări a produsului într-un recipient de natură să creeze o impresie eronată cu privire la originea sa;

d) oricăror alte practici de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), se consideră că evocarea unei indicații geografice intervine, în special, atunci când o legătură suficient de directă și de clară cu produsul vizat de indicația geografică înregistrată se creează în mintea consumatorului mediu, informat și suficient de atent.

(3) Protecția indicațiilor geografice se aplică, de asemenea, oricărei utilizări a unui nume de domeniu care este contrară alin. (1).

(4) Protecția menționată la alin. (1) se aplică, de asemenea:

a) mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Republicii Moldova fără să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu;

b) mărfurilor vândute prin vânzarea la distanță, de exemplu prin comerțul electronic; și

c) mărfurilor destinate exportului către țări terțe.

(5) Grupurile de producători și operatori care au dreptul să utilizeze o indicație geografică, precum și organismele de control sau autoritățile competente pentru o astfel de indicație geografică au dreptul să depună o cerere la autoritățile vamale pentru a împiedica toate părțile terțe să introducă în Republica Moldova, în cadrul schimburilor comerciale, mărfuri care nu sunt puse în liberă circulație în Republica Moldova, în cazul în care aceste mărfuri, inclusiv ambalajele, sunt originare din țări terțe și încalcă prevederile alin. (1).

(6) Indicațiile geografice înregistrate în temeiul prezentei legi nu devin generice în Republica Moldova.

(7) Dacă o indicație geografică este o denumire compusă care conține un termen considerat generic, utilizarea acelui termen nu constituie, ca regulă generală, o acțiune menționată la alin. (1) lit. (a) și (b).

Articolul 29. Utilizarea în denumirea unui produs prelucrat a indicațiilor geografice pentru vin, produse agricole și alimentare care desemnează un produs folosit ca ingredient

(1) Fără a aduce atingere art. 28 și art. 41 alin. (12), indicația geografică care desemnează un produs folosit ca ingredient într-un produs prelucrat poate fi utilizată în denumirea produsului prelucrat respectiv sau pe eticheta acestuia ori în materialele publicitare aferente, în cazul în care:

a) produsul prelucrat nu conține niciun alt produs comparabil cu ingredientul desemnat prin indicația geografică;

b) ingredientul desemnat prin indicația geografică este folosit în cantități suficiente pentru a conferi produsului prelucrat respectiv o caracteristică esențială; și

c) procentajul ingredientului desemnat prin indicația geografică în produsul prelucrat este indicat pe etichetă.

(2) Producătorii unui produs alimentar preambalat care conține ca ingredient un produs desemnat printr-o indicație geografică și vor să utilizeze acea indicație geografică în denumirea produsului alimentar preambalat și în materialele publicitare aferente, transmit în prealabil o notificare scrisă grupului de producători recunoscut, dacă există un astfel de grup. Notificarea conține informații care demonstrează că au fost respectate condițiile enumerate la alin. (1).

(3) Grupul de producători recunoscut confirmă în scris, în termen de patru luni, primirea notificării. Producătorul produsului alimentar preambalat poate începe să utilizeze indicația geografică în denumirea produsului alimentar preambalat după

primirea confirmării respective sau după expirarea termenului menționat, în funcție de evenimentul care are loc mai întâi.

(4) Fără a aduce atingere alin. (1), grupul de producători recunoscut și producătorul de produse alimentare preambalate pot încheia un acord cu privire la aspectele tehnice și vizuale specifice ale modului în care indicația geografică a ingredientului este prezentată în denumirea produsului alimentar preambalat pe etichetă, în altă parte decât în lista ingredientelor sau în materialele publicitare.

(5) Prevederile prezentului articol nu se aplică băuturilor spirtoase.

Articolul 30. Piese sau componente ale produselor fabricate

(1) Prevederile art. 28 nu aduc atingere utilizării de către producători a unei indicații geografice protejate pentru produsele artisanale și industriale, în conformitate cu art. 40, în scopul de a indica faptul că un produs fabricat conține sau încorporează, ca piesă sau componentă, un produs desemnat prin indicația geografică respectivă, cu condiția ca utilizarea în cauză să aibă loc în conformitate cu practici comerciale loiale și să nu exploateze, să nu slăbească, să nu dilueze sau să nu prejudicieze reputația indicației geografice.

(2) O indicație geografică care desemnează o piesă sau o componentă a unui produs fabricat nu se utilizează în descrierea comercială a produsului respectiv, cu excepția cazului în care solicitantul pe numele căruia a fost înregistrată indicația geografică și-a dat consimțământul pentru o astfel de utilizare.

Articolul 31. Termeni generici

(1) Termenii generici nu se înregistrează în calitate de indicații geografice.

(2) Termenul generic reprezintă:

a) o denumire a unui produs care, deși legată de locul, regiunea sau țara în care era realizat sau comercializat inițial produsul, a devenit denumirea comună a produsului în Republica Moldova;

b) un termen comun în Republica Moldova care descrie tipul de produs sau attributele produsului; sau

c) un termen care nu se referă la un produs anume.

(3) Pentru a se stabili dacă un termen a devenit sau nu generic, se ține cont de toți factorii relevanți, în special de:

a) situația existentă în zonele de consum;

b) prevederile legislației naționale din domeniu sau, după caz, prevederile legislației din țara de origine a denumirii corespunzătoare.

Articolul 32. Indicații geografice omonime

(1) O indicație geografică pentru care s-a depus o cerere după ce o indicație geografică omonimă sau parțial omonimă a făcut obiectul unei cereri sau este protejată în Republica Moldova se înregistrează doar dacă există o distincție suficientă în practică între condițiile de utilizare locală și de lungă durată și prezentarea celor două indicații omonime sau parțial omonime, ținându-se cont de necesitatea de a se asigura un tratament echitabil al producătorilor implicați, precum

și faptul că consumatorii nu sunt induși în eroare cu privire la identitatea sau originea geografică reală a produselor.

(2) O indicație geografică omonimă sau parțial omonimă care crează consumatorilor impresia eronată că produsele provin de pe un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă denumirea este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau locul de origine efectiv al produselor în cauză.

(3) În sensul prezentului articol, o indicație geografică omonimă sau parțial omonimă pentru care s-a depus o cerere sau care este protejată în Republica Moldova se referă la:

a) indicațiile geografice înscrise în Registrul național al denumirilor de origine sau, după caz, Registrul național al indicațiilor geografice;

b) indicațiile geografice pentru care s-au depus cereri, cu condiția să fie înscrise ulterior în Registrul național al denumirilor de origine sau, după caz, Registrul național al indicațiilor geografice;

c) denumirile de origine și indicațiile geografice protejate în Republica Moldova în conformitate cu Aranjamentul de la Lisabona din 31 octombrie 1958 privind protecția denumirilor de origine și înregistrarea internațională a acestora, Actul de la Geneva al Aranjamentului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice; și

d) indicațiile geografice, denumirile de origine și termenii echivalenți protejați în temeiul unui acord internațional încheiat între Republica Moldova și una sau mai multe țări.

Articolul 33. Legătura dintre indicațiile geografice și mărci

(1) O denumire nu este înregistrată ca indicație geografică în cazul în care, având în vedere reputația și renumele mărcii, precum și durata utilizării acesteia, înregistrarea va fi de natură să inducă în eroare consumatorul în ceea ce privește identitatea adevărată a produsului.

(2) O cerere de înregistrare a unei mărci a cărei utilizare ar încălca art. 28 este respinsă dacă cererea de înregistrare a mărcii este depusă după data depunerii cererii de înregistrare a indicației geografice.

(3) Se permite utilizarea atât a indicației geografice, odată ce a fost înregistrată, cât și a mărcii relevante, care poate fi, inclusiv, reînnoită, în cazul în care o marcă a cărei utilizare încălcă art. 28, dar care a făcut obiectul unei cereri de înregistrare, a fost înregistrată, a fost utilizată cu bună-credință pe teritoriul Republicii Moldova, înainte de data depunerii cererii de înregistrare a indicației geografice.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 279/2017 privind informarea consumatorilor, mărcile de certificare și mărcile colective pot fi utilizate pe etichete împreună cu indicația geografică.

Articolul 34. Soiuri de plante și rase de animale

(1) O denumire nu poate fi înregistrată în calitate de indicație geografică în cazul în care intră în conflict cu o denumire a unui soi de plante sau a unei rase de animale și este de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata

identitate sau origine a produsului desemnat prin indicația geografică sau să provoace confuzie între produsele desemnate prin indicația geografică și soiul de plante sau rasa de animale în cauză.

(2) Condițiile menționate la alin. (1) sunt evaluate în raport cu utilizarea efectivă a denumirilor aflate în conflict, inclusiv utilizarea denumirii soiului de plante sau a rasei de animale în afara ariei sale de origine și utilizarea denumirii unui soi de plante.

(3) Prezenta lege nu împiedică introducerea pe piață a unui produs care nu este conform cu caietul de sarcini al unei indicații geografice înregistrate, a cărei etichetare include denumirea sau o parte din denumirea indicației geografice respective, care conține sau cuprinde denumirea soiului de plante sau a rasei de animale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) produsul în cauză cuprinde sau este derivat din soiul de plante sau rasa de animale indicată;

b) consumatorii nu sunt induși în eroare;

c) utilizarea denumirii soiului de plante sau a rasei de animale constituie o concurență loială;

d) utilizarea denumirii soiului de plante sau a rasei de animale nu exploatează reputația indicației geografice înregistrate; și

e) producția și comercializarea produsului în cauză s-au răspândit în afara ariei sale de origine înainte de data depunerii cererii de înregistrare a indicației geografice.

Articolul 35. Norme specifice privind aprovizionarea cu hrană pentru animale, materii prime, sacrificarea

(1) În cazul unui produs de origine animală a cărui denumire este înregistrată ca denumire de origine, hrana pentru animale provine în întregime din aria geografică delimitată.

(2) În măsura în care nu este posibilă aprovizionarea în întregime cu hrană pentru animale din aria geografică delimitată, se poate adăuga hrană pentru animale provenită din afara ariei geografice delimitate, cu condiția să nu fie afectate calitatea sau caracteristicile produsului datorate în principal mediului geografic. Cantitatea de hrană pentru animale provenită din afara ariei geografice delimitate nu trebuie să depășească 50 % din substanța uscată pe an.

(3) Printr-o modificare temporară, prevăzută conform art. 26 alin. (6), se poate stabili o derogare de la alin. (2), până la restabilirea posibilității de aprovizionare cu hrană pentru animale din aria geografică delimitată, cu condiția ca legătura menționată la art. 11 alin. (1) pct. 6) să nu fie anulată în întregime.

(4) Orice restricție privind originea materiilor prime prevăzută în caietul de sarcini al unui produs a cărui denumire este înregistrată ca indicație geografică se justifică în ceea ce privește legătura menționată la art. 11 alin. (1) pct. 6).

(5) Derogările și condițiile referitoare la sacrificarea animalelor vii și la aprovizionarea cu materii prime sunt reglementate de legislația privind protecția animalelor și trebuie să se bazeze pe criterii obiective, ținând cont de bunăstarea

animalelor, calitatea sau utilizarea materiilor prime, factorii naturali recunoscuți, inclusiv constrângerile, care afectează producția agricolă în anumite zone.

Secțiunea a 6-a ***Grupurile de producători. Dreptul de utilizare. Simboluri.***

Articolul 36. Grupurile de producători

(1) Grupurile de producători funcționează în mod transparent, deschis și nediscriminatoriu, care permite tuturor producătorilor produsului desemnat printr-o indicație geografică să se alăture grupului de producători în orice moment.

(2) Grupul de producători solicitant, cel târziu la data înregistrării indicației geografice în cauză, trebuie să corespundă următoarelor criterii:

a) îndeplinește sarcini, inclusiv stabilite în prezenta lege;
b) este înființat în mod voluntar, la inițiativa producătorilor și este alcătuit din aceștia; și

c) este organizat în mod democratic, controlat și verificat de membrii săi.

(3) Operatorii, reprezentanții activităților economice legate de una dintre etapele lanțului de aprovizionare cu produsele desemnate printr-o indicație geografică pot fi membri ai unui grup de producători dacă au un interes specific în ceea ce privește produsele vizate de grupul de producători. Membrii respectivi nu controlează grupul de producători.

(4) Grupurile de producători se asigură că producătorii din cadrul grupului respectă caietul de sarcini aferent și simbolul Republicii Moldova atunci când utilizează indicația geografică protejată pe piață.

(5) Un grup de producători îndeplinește, în special, următoarele sarcini:

1) elaborarea caietului de sarcini, solicitarea înregistrării, modificării și anulării înregistrării; instituirea controalelor interne care asigură conformitatea etapelor de producție cu caietul de sarcini și dezvoltarea activităților, inclusiv sprijinirea membrilor săi în ceea ce privește propriile lor sisteme de control pentru a verifica și a asigura conformitatea cu caietul de sarcini;

2) întreprinderea măsurilor corespunzătoare pentru a asigura protecția indicației geografice și a drepturilor de proprietate intelectuală care sunt direct legate de aceasta, inclusiv acțiuni în justiție și depunerea cererilor de intervenție la autoritățile vamale și prevenirea sau contracararea oricăror măsuri sau practici de comercializare care prejudiciază sau riscă să prejudicieze reputația sau valoarea indicației geografice în cauză;

3) reprezentarea membrilor săi în cadrul rețelelor de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală și în relația cu autoritățile de combatere a contrafacerii;

4) realizarea controalelor proprii care asigură conformitatea cu caietul de sarcini a produselor desemnate prin indicații geografice și a specialităților tradiționale garantate înainte de introducerea pe piață a produsului;

5) convenirea asupra unor practici sustenabile, astfel cum sunt menționate la art. 7, indiferent dacă sunt incluse în caietul de sarcini sau constituie o inițiativă

separată, incluzând modalități de verificare a respectării practicilor respective și asigurarea publicității adecvate cu privire la acestea;

6) ia măsuri pentru a îmbunătăți performanța indicației geografice în ceea ce privește durabilitatea mediului, socială și economică, inclusiv:

a) dezvoltarea, organizarea și desfășurarea de campanii colective de marketing și publicitate;

b) activități de diseminare de informații și activități de promovare destinate să le comunice consumatorilor atributele produsului desemnat printr-o indicație geografică, inclusiv dezvoltarea serviciilor de turism în aria geografică relevantă;

c) efectuarea de analize ale performanței economice, sociale sau de mediu, ale sustenabilității producției, ale caracteristicilor tehnice ale produsului, ale profilului nutrițional și ale profilului organoleptic, în ceea ce privește produsul desemnat prin indicația geografică;

d) diseminarea de informații privind indicația geografică, simbolul aferent al Republicii Moldova și abrevierea "DOP" sau "IGP"; și

e) activități de consiliere, de formare și de diseminare a orientărilor privind bunele practici pentru producătorii actuali și viitori, inclusiv în ceea ce privește practicile sustenabile, în special cele prevăzute la art. 7, progresul științific și tehnic, digitalizarea, integrarea perspectivei de gen și egalitatea de gen, precum și sensibilizarea consumatorilor;

7) combaterea încălcărilor și a cazurilor suspectate de utilizare frauduloasă pe piață a unor produse desemnate prin indicații geografice care nu sunt conforme cu caietul de sarcini, prin monitorizarea și verificarea utilizării indicației geografice pe întreaga piață internă și pe piețele țărilor terțe în care sunt protejate indicațiile geografice, inclusiv pe interfețe online, și, dacă este necesar, informarea autorităților de aplicare a legii, prin intermediul unor sisteme confidențiale, în cazul în care acestea sunt disponibile;

8) luarea de măsuri pentru a mări valoarea produselor și, dacă este necesar, întreprinderea de demersuri pentru a preveni sau a contracara orice măsuri sau practici comerciale care prejudiciază sau riscă să prejudicieze imaginea și valoarea produselor lor, inclusiv practici de comercializare și prețuri care le devalorizează.

9) desfășurarea de activități menite să asigure conformitatea produsului desemnat prin indicația geografică cu caietul de sarcini aferent;

10) luarea oricăror alte măsuri pentru a asigura protecția juridică a indicației geografice, inclusiv, după caz, prin notificarea autorităților competente, în conformitate cu art. 68 alin. (3), 69 alin. (6), 71.

(6) În cazul în care nu există niciun grup de producători pentru un produs desemnat printr-o indicație geografică, autoritățile competente menționate la art. 67 alin. (1) pot efectua sarcinile menționate la alin. (5) pct. 2), 6) și 7).

(7) Autoritățile publice pot acorda asistență producătorilor în ceea ce privește crearea și funcționarea grupurilor de producători.

(8) Informația privind grupurile de producători pentru produsele desemnate prin indicații geografice se înscrie în Registrul național al denumirilor de origine sau Registrul național al indicațiilor geografice, după caz.

Articolul 37. Grupuri de producători recunoscute

(1) Grupurile de producători ale căror membri produc un produs cu indicație geografică sau grupurile de producători care produc anumite categorii de produse cu indicații geografice pot depune o cerere la autoritatea competentă menționată la art. 67 alin. (1) pentru a fi desemnați în calitate de grup de producători recunoscut.

(2) Autoritățile menționate la art. 9 alin. (2) și producătorii menționați la art. 9 alin. (3) pot fi considerați grupuri de producători recunoscute.

(3) Autoritatea competentă desemnează grupul de producători recunoscut dacă acesta îndeplinește următoarele criterii:

1) are o anumită formă juridică de organizare;

2) realizează una dintre următoarele condiții:

a) o pondere minimă de peste 50 % din producătorii produsului în rândul membrilor; sau

b) o pondere minimă a membrilor în rândul producătorilor produsului și o pondere minimă de peste 50% din volumul sau valoarea producției comercializabile; și

3) deține un statut scris, care conține norme privind admiterea membrilor, încetarea calității de membru și încălcarea obligațiilor care decurg din calitatea de membru.

(5) Autoritatea competentă menționată la art. 67 alin. (1) transmite AGEPI, în termen de 10 zile lucrătoare, informația despre desemnarea grupului de producători recunoscut pentru a fi înscris în Registrul național al denumirilor de origine sau Registrul național al indicațiilor geografice, după caz.

(6) În cazul în care un grup de producători nu mai îndeplinește criteriile menționate în prezentul articol, autoritatea competentă suspendă sau revocă recunoașterea și informează AGEPI.

(7) Un grup de producători recunoscut în temeiul prezentei legi este singurul grup care are dreptul:

a) să efectueze sarcinile menționate la art. 36 în numele tuturor producătorilor care produc produsul desemnat prin indicația geografică în cauză, fără a aduce atingere dreptului producătorilor individuali de a acționa pentru a-și apăra interesele;

b) să primească o notificare din partea unui producător de produse alimentare preambalate cu privire la utilizarea indicației geografice a unui ingredient în denumirea unui produs alimentar preambalat, astfel cum se menționează la art. 29 alin. (2);

c) să impună norme cu caracter obligatoriu pentru regularizarea ofertei de produse desemnate printr-o indicație geografică, inclusiv pentru o perioadă de până la șase ani;

d) să stabilească cu operatorii din aval clauze standard de repartizare a valorii, inclusiv în ceea ce privește câștigurile și pierderile de pe piață, pentru a stabili modul în care urmează să fie repartizată între ei orice evoluție a prețurilor relevante de pe piață pentru produsele în cauză sau de pe alte piețe ale produselor de bază;

e) să convină asupra unor practici sustenabile, în conformitate cu art. 7;

f) să solicite aprobarea unei modificări în conformitate cu art. 26 alin. (1);

g) să depună o cerere de anulare a înregistrării în conformitate cu art. 27 alin. (2) lit. c).

(8) Grupul de producători recunoscut este singurul grup de producători care are dreptul să îndeplinească sarcinile:

a) menționate la art. 36 alin. (5) pct. 1) și 5), în cazul în care efectul acestor sarcini se răsfrânge asupra tuturor producătorilor produsului desemnat prin indicația geografică în cauză;

b) menționate la art. 36 alin. (5) pct. 2), 6) și 7), în cazul în care sarcinile respective sunt efectuate la nivel internațional, național sau regional, fără a aduce atingere posibilității ca producătorii produsului desemnat prin indicația geografică în cauză să efectueze sarcinile respective la nivel local.

(9) În cazul în care o indicație geografică delimitează o arie geografică transfrontalieră se desemnează un singur grup de producători recunoscut. În cazul în care nu se ajunge la un acord sau în cazul în care unul dintre aceste state nu aplică sistemul de recunoaștere a grupurilor de producători, atunci niciun grup de producători nu este recunoscut pentru indicația geografică respectivă.

Articolul 38. Asociațiile grupurilor de producători

Grupurile de producători interesate pot înființa, din proprie inițiativă, o asociație a grupurilor de producători, care poate efectua, în special, următoarele sarcini:

a) participarea la organisme consultative;

b) efectuarea schimbul de informații cu autoritățile publice pe teme legate de politica în domeniul indicațiilor geografice;

c) formularea recomandărilor pentru a îmbunătăți elaborarea politicilor în domeniul indicațiilor geografice, în special în ceea ce privește sustenabilitatea, combaterea fraudelor și a contrafacerii, crearea de valoare pentru operatori, normele în materie de concurență și dezvoltarea rurală;

d) promovarea și difuzarea în rândul producătorilor a bunelor practici referitoare la politicile în domeniul indicațiilor geografice, precum și a informațiilor privind produsele cu indicații geografice.

Articolul 39. Protecția indicațiilor geografice în nume de domeniu

Indicațiile geografice înregistrate constituie drepturi care pot fi invocate în procedurile de soluționare alternativă a litigiilor referitoare la numele de domeniu.

Articolul 40. Dreptul de utilizare

(1) O indicație geografică înregistrată poate fi utilizată de orice producător al unui produs sau operator care comercializează un produs care este conform cu caietul de sarcini aferent.

(2) Operatorii sunt cuprinși în verificarea conformității cu caietul de sarcini prevăzută în conformitate cu art. 68.

(3) În situația în care o indicație geografică constă în numele proprietății unui producător individual solicitant sau conține numele respectiv, acest lucru nu împiedică alți operatori să utilizeze indicația geografică înregistrată, cu condiția ca

aceasta să fie utilizată pentru a desemna un produs care este conform cu caietul de sarcini.

(4) Producătorii se asigură că produsele lor sunt conforme cu caietul de sarcini aferent.

Articolul 41. Simboluri, indicații și abrevieri

(1) Indicațiile, abrevierile și simbolurile care se referă la indicații geografice se utilizează doar în legătură cu produse fabricate în conformitate cu caietul de sarcini aferent. Acestea pot fi utilizate, de asemenea, în scopuri de informare și educaționale, cu condiția ca această utilizare să nu inducă în eroare consumatorul.

(2) Simbolurile aprobate prin Legea nr. 101/2014 privind aprobarea simbolurilor naționale asociate indicațiilor geografice protejate, denumirilor de origine protejate și specialităților tradiționale garantate sunt utilizate pentru a marca și a face cunoscute indicațiile geografice.

(3) În cazul produselor originare din Republica Moldova care sunt comercializate cu o denumire de origine sau indicație geografică, simbolul asociat acesteia apare pe etichete și în materialele publicitare.

(4) În ceea ce privește eticheta, denumirea de origine sau indicația geografică apare în același câmp vizual cu simbolul asociat acesteia.

(5) Prin derogare de la alin. (3), pentru băuturile spirtoase, simbolurile Republicii Moldova pot fi omise.

(6) În cazul în care produsele agricole sunt desemnate printr-o indicație geografică, numele producătorului sau operatorului apare pe etichete în același câmp vizual cu indicația geografică. În acest caz, prin numele operatorului se înțelege numele operatorului care este responsabil de etapa de producție în care este obținut produsul vizat de indicația geografică sau care este responsabil de efectuarea prelucrării substanțiale a produsului respectiv.

(7) În cazul băuturilor spirtoase desemnate printr-o indicație geografică, o indicație a numelui producătorului apare pe etichete în același câmp vizual ca indicația geografică.

(8) În cazul în care ambalajele sau recipientele au cea mai mare față cu o suprafață, astfel cum este descrisă la art. 14 alin. (2) din Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare, indicarea numelui producătorului sau al operatorului este voluntară.

(9) Produsele agricole și băuturile spirtoase care sunt comercializate cu o indicație geografică și care au fost etichetate înainte de 14 mai 2026 pot fi introduse în continuare pe piață fără a respecta obligația de a indica numele producătorului sau al operatorului în același câmp vizual cu indicația geografică, până la epuizarea stocurilor existente.

(10) Dacă produsele agricole sunt desemnate printr-o denumire de origine sau indicație geografică, indicația „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” poate apărea pe eticheta produselor agricole și în materialele publicitare aferente. Pentru băuturile spirtoase desemnate printr-o indicație geografică pe etichetă și în materialele publicitare aferente se indică „indicație geografică”.

(11) Abrevierile „DOP” sau „IGP”, corespunzând indicațiilor „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată”, pot apărea pe eticheta produselor agricole desemnate prin indicații geografice și în materialele publicitare aferente.

(12) Indicațiile și abrevierile pot fi utilizate pe etichetele și în materialele publicitare aferente produselor prelucrate atunci când indicația geografică se referă la un ingredient al acestora. În acest caz, indicația sau abrevierea este plasată lângă denumirea ingredientului, care este identificat clar ca ingredient. Simbolul Republicii Moldova nu se plasează în așa fel încât să fie asociat cu denumirea produsului alimentar în sensul Legii nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare.

(13) Simbolul, indicația și abrevierea pot fi utilizate pe etichete și în materialele publicitare sau de comunicare pentru produsele fabricate în cazul în care indicația geografică se referă la o piesă ori componentă a acestora. În acest caz, indicația, abrevierea sau simbolul se plasează lângă denumirea piesei ori a componentei care este identificată clar ca piesă ori componentă. Simbolul, indicația sau abrevierea nu se plasează într-un mod care să îi sugereze consumatorului că este denumirea produsului fabricat în ansamblul său și nu denumirea unei piese ori componente a produsului respectiv, care este protejat printr-o indicație geografică.

(14) Simbolurile Republicii Moldova care indică denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată, indicațiile „denumire de origine protejată” și „indicație geografică protejată”, precum și abrevierile „DOP” sau „IGP”, după caz, pot să fie plasate pe etichetă numai după publicarea datelor privind înregistrarea indicației geografice respective..

(15) Pe etichetă pot apărea, de asemenea, următoarele:

- a) reprezentări ale ariei geografice menționate în caietul de sarcini; și
- b) texte, grafice sau simboluri care se referă la regiunea în care se află respectiva arie geografică, cu condiția ca aceste referiri să nu inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata identitate sau origine a produsului.

(16) Simbolurile asociate cu indicații geografice înscrise în Registrul național al denumirilor de origine sau Registrul național al indicațiilor geografice care desemnează produse originare din țări terțe pot apărea pe eticheta produsului și în materialele publicitare aferente, în conformitate cu alin. (2) și (3).

Secțiunea a 7-a

Înregistrarea internațională a indicațiilor geografice

Articolul 42. Dispoziții generale

Prevederile prezentei legi, cu excepția procedurilor privind opozițiile și observațiile, se aplică *mutatis mutandis* și înregistrărilor internaționale ale indicațiilor geografice, conform Aranjamentului de la Lisabona sau Actului de la Geneva, care au ca țară de origine sau care își extind efectele în Republica Moldova, dacă aceste acte nu prevăd altfel.

Articolul 43. Cererea internațională

(1) Cererea internațională pentru o indicație geografică înregistrată, care are ca țară de origine Republica Moldova, se depune la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

(2) Cererea internațională specificată la alin. (1) poate fi depusă de persoanele fizice sau juridice care sunt în drept să utilizeze o denumire de origine sau, după caz, o indicație geografică respectivă sau de reprezentantul acestora.

(3) Cererea internațională va fi perfectată în conformitate cu prevederile Regulamentului comun.

Articolul 44. Efectele înregistrării internaționale a unei indicații geografice având ca țară de origine Republica Moldova

(1) Înregistrarea internațională, având ca țară de origine Republica Moldova, efectuată de Biroul Internațional, asigură, fără reînnoire, pe toată durata de protecție a indicației respective în Republica Moldova, protecția acesteia în țările membre ale Aranjamentului de la Lisabona sau Actului de la Geneva, după caz, care nu au făcut declarații de refuz la acordarea protecției sau care le-au retras ulterior.

(2) Protecția internațională a indicației geografice menționate la alin. (1) încetează în cazul în care indicației respective decade din protecție pe teritoriul Republicii Moldova, fapt care este notificat Biroului Internațional de AGEPI.

Articolul 45. Taxele pentru cererea internațională

(1) La depunerea cererii internaționale se vor achita următoarele taxe:

a) la AGEPI – pentru recepționarea, verificarea, examinarea și transmiterea cererii la Biroul Internațional;

b) la Biroul Internațional - pentru înregistrarea indicației geografice, inclusiv taxele individuale, după caz, conform prevederilor articolului 7 al Actului de la Geneva.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) lit. b) pot fi achitate direct sau pot fi transferate la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

(3) În cazul neachitării taxelor, cererea internațională se consideră nedepusă, cu excepția cazului de neachitare a unei taxe individuale, care va avea drept efect, în conformitate cu Regulamentul comun, renunțarea la protecție pentru partea contractantă care solicită taxă individuală.

Articolul 46. Procedura de verificare a cererii internaționale la AGEPI

(1) În termen de o lună de la data recepționării, AGEPI examinează și verifică documentele cererii internaționale în vederea respectării prevederilor art. 43 alin. (3) și corespunderii datelor cererii cu cele înscrise în registrele naționale corespunzătoare.

(2) Dacă cererea corespunde prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului comun, AGEPI semnează cererea și expediază un exemplar al acesteia pe adresa Biroului Internațional, iar un alt exemplar – solicitantului, drept confirmare a depunerii cererii.

(3) Data a înregistrării internaționale este data la care cererea, conținând toate elementele prevăzute în Regulamentul comun, este recepționată de Biroul Internațional.

(4) Dacă, în urma verificării efectuate în conformitate cu prevederile alin. (1), sunt depistate erori sau inexactități, AGEPI le notifică solicitantului și îl invită să le remedieze într-un termen rezonabil, ținând cont de prevederile alin. (3).

Articolul 47. Procedura de examinare a înregistrării internaționale notificate de Biroul Internațional

(1) Orice înregistrare internațională notificată de Biroul internațional se publică în BOPI și face obiectul unei proceduri de opoziție și al examinării de fond.

(2) În cazul în care înregistrarea internațională supusă examinării potrivit alin. (1) nu întrunește condițiile de protecție prevăzute de prezenta lege sau în cazul în care a fost formulată o opoziție împotriva acestei înregistrări, AGEPI emite o declarație de refuz, pe care o notifică Biroului Internațional.

(3) Termenul prevăzut pentru comunicarea declarației de refuz nu va depăși un an de la data recepționării de AGEPI a notificării Biroului Internațional privind înregistrarea internațională în cauză.

(4) Orice procedură prevăzută de lege, ulterioară emiterii declarației de refuz menționate la alin. (2), va fi efectuată direct între AGEPI și solicitant, reprezentat de un mandatar autorizat.

(5) AGEPI, conform procedurile prevăzute, va informa Biroul Internațional despre retragerea totală sau parțială a declarațiilor de refuz și a tuturor hotărârilor definitive ale instanțelor judecătorești cu privire la revocarea protecției sau la anularea înregistrărilor internaționale.

(6) Dacă, în urma examinării conform cu alin. (1) a unei înregistrări internaționale notificate de Biroul Internațional în conformitate cu Aranjamentul de la Lisabona, se constată că denumirea de origine corespunzătoare a fost utilizată pe teritoriul Republicii Moldova de către terți până la data notificării, se acordă terților un termen de cel mult doi ani pentru a sista utilizarea denumirii respective, iar AGEPI comunică acest fapt Biroului Internațional în termen de 3 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

(7) Dacă, în urma examinării conform cu alin. (1) a unei înregistrări internaționale notificate de Biroul Internațional în conformitate cu Actul de la Geneva, se constată că denumirea de origine sau, după caz, indicația geografică corespunzătoare a fost utilizată pe teritoriul Republicii Moldova de către terți până la data notificării, se acordă terților un termen de cel mult 15 ani pentru a sista utilizarea denumirii respective, iar AGEPI comunică acest fapt Biroului Internațional în termen de 3 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Articolul 48. Opoziția

(1) În termen de 3 luni de la data publicării cererii în BOPI, orice persoană care are un interes legitim este în drept să formuleze o opoziție la înregistrare.

(2) Opoziția argumentată va fi prezentată în scris la AGEPI, fiind însoțită de dovada achitării taxei stabilite. Dacă taxa nu este achitată în termen, se consideră că

opoziția nu a fost formulată. Persoana care a formulat opoziția poate prezenta, în termen de o lună de la data depunerii acesteia, dovezi și argumente suplimentare în susținerea opoziției.

(3) Sunt admisibile spre examinare doar opozițiile parvenite la AGEPI în termenul fixat la alin.(1).

(4) Opoziția formulată împotriva înregistrării indicației geografice este admisibilă numai dacă:

a) demonstrează că nu sunt respectate condițiile menționate la art.5 alin.(1) ori (4), după caz; sau

b) demonstrează că denumirea solicitată spre înregistrare va fi contrară prevederilor prezentei legi; sau

c) demonstrează că înregistrarea denumirii solicitate va prejudicia existența unei denumiri total sau parțial omonime sau a unei mărci de produse sau servicii ori existența produselor care se află legal pe piață de cel puțin 5 ani până la publicarea cererii, prevăzută la art.16; sau

d) prezintă dovezi care permit să se conchidă că denumirea solicitată spre înregistrare este generică în sensul art.31.

Articolul 49. Procedura de examinare a opozițiilor

(1) Dacă opoziția este admisibilă, AGEPI:

a) o notifică, prin intermediul Biroului Internațional, solicitantului care, în termen de 2 luni de la data notificării, va putea să-și exprime punctul de vedere,

b) invită oponentul și solicitantul să desfășoare consultări pe o durată rezonabilă care nu poate fi mai mare de trei luni, în vederea obținerii unei soluționări amiabile. În orice moment al acestei durate, AGEPI poate, la cererea comună a oponentului și a solicitantului, să prelungească durata respectivă cu maximum trei luni.

(2) În termen de o lună de la încheierea consultărilor menționate la alin. (1), solicitantul notifică AGEPI despre rezultatul consultărilor, inclusiv toate informațiile partajate, dacă s-a ajuns la un acord cu unul dintre oponenți sau cu toți oponenții și eventualele modificări subsecvente ale cererii de înregistrare. Oponentul poate de asemenea notifica AGEPI poziția sa la încheierea consultărilor.

(3) AGEPI examinează admisibilitatea opoziției, apreciază argumentele părților. Criteriile vizate la art.48 alin.(4) lit.b)–d) sunt apreciate în raport cu teritoriul Republicii Moldova, iar în cazul unor drepturi de proprietate intelectuală, în raport cu drepturile protejate pe teritoriul Republicii Moldova.

(4) La cererea solicitantului, titularul unei mărci anterioare care a formulat opoziția va aduce dovada că, pe parcursul a 5 ani înainte de data publicării cererii conform art.16, marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări reale în Republica Moldova în raport cu produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care este fondată opoziția sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, cu condiția că la această dată marca era înregistrată de cel puțin 5 ani. În lipsa acestei dovezi, opoziția se respinge.

(5) Dacă în urma examinării opoziția este admisă, AGEPI respinge cererea de înregistrare, în caz contrar, respinge opoziția, fapt care se comunică părților.

Articolul 50. Efectele înregistrării internaționale

(1) Orice înregistrare internațională notificată de Biroul Internațional, începând cu data înregistrării internaționale, are aceleași efecte ca și în cazul în care cererea de înregistrare a indicației geografice corespunzătoare ar fi fost depusă direct la AGEPI.

(2) Dacă AGEPI nu a notificat Biroului Internațional nicio declarație de refuz în conformitate cu art.47 alin.(2) sau când declarația de refuz a fost ulterior retrasă, total sau parțial, protecția, în Republica Moldova, a indicației geografice corespunzătoare înregistrării internaționale în cauză, începând cu data menționată la alin.(1) al prezentului articol, va fi aceeași ca și în cazul în care această denumire ar fi fost înregistrată direct la AGEPI.

(3) În cazul când declarația de refuz specificată la art.47 alin.(2) nu a fost ulterior retrasă, se consideră că în Republica Moldova înregistrarea internațională corespunzătoare nu a produs efectele menționate la alin.(1) și (2) ale prezentului articol.

(4) O indicație geografică care corespunde prevederilor alin.(2) nu va putea fi considerată ca devenită generică atâta timp, cât ea va fi protejată în țara de origine.

CAPITOLUL III SPECIALITĂȚI TRADIȚIONALE GARANTATE ȘI MENȚIUNI FACULTATIVE DE CALITATE

Secțiunea 1 Specialități tradiționale garantate

Articolul 51. Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică produselor agricole, inclusiv produselor alimentare, destinate consumului uman, și anume:

- a) mâncăruri preparate;
- b) bere;
- c) ciocolată și produse derivate;
- d) pâine,
- e) produse de patiserie și prăjituri;
- f) produse de cofetărie;
- g) biscuiți și alte produse de panificație;
- h) băuturi obținute din extracte din plante;
- i) paste făinoase,
- j) sare;
- k) ape carbogazoase;
- l) plută.

(2) Prezentul capitol nu se aplică băuturilor spirtoase sau produselor viticole, cu excepția oțeturilor de vin.

(3) Prevederile prezentei legi se aplică *mutatis mutandis* și înregistrării specialităților tradiționale garantate, modificării caietului de sarcini, anulării înregistrării, cu excepția cazurilor când acest capitol prevede altfel.

Articolul 52. Criterii de eligibilitate

(1) O denumire este eligibilă pentru înregistrare ca specialitate tradițională garantată dacă descrie un produs care:

- a) rezultă în urma unui mod de producție sau de prelucrare sau a unei compoziții care corespunde practicii tradiționale pentru produsul respectiv; sau
- b) este produs din materii prime sau din ingrediente utilizate în mod tradițional.

(2) Pentru a putea fi înregistrată ca specialitate tradițională garantată, o denumire trebuie:

- a) să fi fost utilizată în mod tradițional cu referire la produs; sau
- b) să identifice caracterul tradițional al produsului.

(3) Dacă, în procedura de opoziție se demonstrează că denumirea este utilizată pentru a diferenția produse comparabile sau produse care poartă o denumire identică sau similară, decizia privind înregistrarea poate prevedea că denumirea specialității tradiționale garantate trebuie însoțită de mențiunea „fabricat potrivit tradiției din”, după care urmează imediat numele unei țări sau al unei regiuni a acesteia.

(4) O denumire nu se înregistrează dacă se referă numai la mențiuni cu caracter general utilizate pentru un set de produse sau la mențiunile prevăzute în anumite acte legislative naționale.

Articolul 53. Grupurile de producători

(1) Un grup de producători este o asociație, indiferent de forma sa juridică, alcătuită din producători ai aceluiași produs sau ai acelorași produse. Acesta este instituit la inițiativa producătorilor, își desfășoară activitatea în mod transparent și nediscriminatoriu, și este controlat și verificat de membrii săi.

(2) Operatorii, reprezentanții activităților economice legate de una dintre etapele lanțului de aprovizionare cu produsele desemnate printr-o specialitate tradițională garantată pot fi membri ai unui grup de producători dacă au un interes specific în ceea ce privește produsele vizate de grupul de producători. Membrii respectivi nu controlează grupul de producători.

(3) Un grup de producători poate efectua, în special, următoarele sarcini:

- a) elaborarea caietului de sarcini, solicitarea modificării și anulării, gestionarea controalelor proprii ale membrilor săi;
- b) luarea de măsuri pentru a îmbunătăți performanța specialităților tradiționale garantate;
- c) desfășurarea de activități de informare și promovare care să vizeze comunicarea către consumatori a atributelor care conferă valoare adăugată produsului;
- d) luarea de măsuri pentru a crește valoarea produselor și, dacă este necesar, întreprinderea de demersuri pentru a preveni sau contracara orice măsuri care prejudiciază imaginea produselor respective.

Articolul 54. Cererea de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate se depune doar de un grup de producători solicitant. Un grup de producători solicitant este o asociație, indiferent de forma sa juridică, alcătuit din producători ai aceluiași produs a cărui denumire este propusă pentru înregistrare sau alcătuit dintr-un producător individual, în cazul în care persoana în cauză este singurul producător care dorește să depună o cerere. Mai multe grupuri de producători solicitante din țări diferite pot depune o cerere de înregistrare comună.

(2) Cererea de înregistrare a unei denumiri ca specialitate tradițională garantată se depune pe un formular-tip, aprobat de AGEPI și conține:

- a) numele și adresa grupului de producători solicitant;
- b) denumirea solicitată spre înregistrare în calitate de specialitate tradițională garantată;
- c) denumirea produsului pe care se aplică specialitate tradițională garantată;
- d) traducerea, transliterarea specialitate tradițională garantată, după caz.

(3) La cererea de înregistrare se anexează:

- a) caietul de sarcini;
- b) dovada de achitare a taxei; și
- c) procura, dacă cererea de înregistrare se depune prin reprezentant.

Articolul 55. Caietul de sarcini

Caietul de sarcini conține, cel puțin:

- a) denumirea produsului propusă pentru înregistrare, în versiunile lingvistice corespunzătoare;
- b) o descriere a produsului, inclusiv principalele sale caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice;
- c) o descriere a metodei de producție care trebuie urmată de producători, inclusiv, dacă este cazul, a naturii și a caracteristicilor materiilor prime sau ingredientelor folosite, cuprinzând, dacă este relevant, denumirea comercială a speciei implicate și denumirea sa științifică, precum și metoda prin care este preparat produsul; și
- d) elementele esențiale care stabilesc caracterul tradițional al produsului.
- e) cerințe de etichetare, dacă este cazul.

Articolul 56. Data de depozit

Data de depozit a cererii de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate este data la care solicitantul a depus la AGEPI cererea de înregistrare cu respectarea prevederilor art. 54.

Articolul 57. Motive de opoziție

(1) O opoziție depusă în conformitate cu prevederile prezentei legi este admisibilă doar dacă oponentul demonstrează că:

- a) specialitatea tradițională garantată depusă pentru înregistrare nu respectă dispozițiile prezentei legi; sau

b) înregistrarea denumirii ar periclita existența unei denumiri complet sau parțial identice.

(2) Admisibilitatea unei opoziții se evaluează în raport cu teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 58. Perioade de tranziție pentru utilizarea specialităților tradiționale garantate

Pentru produsele a căror denumire constă într-un nume care contravine art. 61 sau conține un astfel de nume, AGEPI poate acorda, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o perioadă de tranziție de până la cinci ani pentru a permite utilizarea în continuare de către produsele respective a denumirii cu care au fost comercializate, cu condiția să se demonstreze, printr-o opoziție admisibilă la cererea de înregistrare a specialității tradiționale garantate a cărei protecție este încălcată, că denumirea respectivă a fost utilizată legal pe piața internă pentru o perioadă de minimum cinci ani anterioară datei publicării caietului de sarcini.

Articolul 59. Modificările unui caiet de sarcini

Un grup de producători ai unui produs a cărui denumire este o specialitate tradițională garantată poate depune o cerere motivată de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini.

Articolul 60. Anularea înregistrării

(1) O persoană fizică sau juridică cu un interes legitim poate solicita anularea înregistrării unei specialități tradiționale garantate, în următoarele cazuri:

- a) conformitatea cu caietul de sarcini nu mai poate fi asigurată;
- b) niciun produs acoperit de specialitatea tradițională garantată nu a mai fost introdus pe piață pe parcursul unei perioade anterioare de cel puțin șapte ani consecutivi.

(2) Suplimentar, anularea înregistrării poate fi efectuată la cererea producătorilor produsului comercializat cu denumirea înregistrată.

(3) Opozițiile sunt admisibile numai dacă demonstrează utilizarea comercială continuă a denumirii înregistrate de către o persoană fizică sau juridică interesată.

Articolul 61. Restricții privind utilizarea specialităților tradiționale garantate înregistrate

(1) Specialitățile tradiționale garantate înregistrate sunt protejate împotriva oricărei utilizări abuzive, imitații sau evocări, chiar dacă denumirea protejată este tradusă, inclusiv în ceea ce privește produsele utilizate ca ingrediente, sau împotriva oricărei alte practici susceptibile de a induce în eroare consumatorul.

(2) Denumirile utilizate pentru produse agricole și alimentare la nivel național nu trebuie să creeze confuzii cu specialități tradiționale garantate înregistrate.

(3) Protecția menționată la alin. (1) se aplică de asemenea în ceea ce privește produsele vândute prin vânzarea la distanță, precum comerțul electronic.

Articolul 62. Excepții pentru anumite utilizări

Dispozițiile prezentului capitol nu aduc atingere:

a) utilizării termenilor care sunt generici în Republica Moldova, chiar dacă termenul generic face parte dintr-o denumire care este protejată ca specialitate tradițională garantată;

b) introducerii pe piață a produselor a căror etichetă conține sau cuprinde denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale utilizată cu bună-credință;

c) aplicării normelor legale care reglementează proprietatea intelectuală și, în special, a normelor privind denumirile de origine și indicațiile geografice și mărcile, precum și a drepturilor acordate în temeiul normelor respective.

Articolul 63. Simboluri, indicații și abrevieri

(1) Pentru produsele desemnate ca specialitate tradițională garantată se utilizează simbolul aprobat prin Legea nr. 101/2014 privind aprobarea simbolurilor naționale asociate indicațiilor geografice protejate, denumirilor de origine protejate și specialităților tradiționale garantate.

(2) Mențiunea „specialitate tradițională garantată” și abrevierea „STG” pentru specialitatea tradițională garantată pot fi utilizate, inclusiv pe etichetă, doar în legătură cu produsele fabricate în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător. Acestea pot fi utilizate, de asemenea, în scop informativ și educativ, cu condiția ca o astfel de utilizare să nu inducă în eroare consumatorul.

Articolul 64. Participarea la sistemul specialităților tradiționale garantate

(1) O denumire înregistrată ca specialitate tradițională garantată poate fi utilizată de orice operator care comercializează un produs conform cu caietul de sarcini aferent.

(2) Operatorii sunt cuprinși în verificarea conformității cu caietul de sarcini, în conformitate cu art. 68.

Secțiunea a 2-a

Mențiuni facultative de calitate

Articolul 65. Domeniul de reglementare. Criterii de eligibilitate

(1) Dispozițiile privind mențiunile facultative de calitate nu aduc atingere aplicării normelor care reglementează proprietatea intelectuală, și în special a celor referitoare la denumirile de origine și indicațiile geografice, precum și la mărci, și a drepturilor conferite în temeiul acestor norme.

(2) Mențiunile facultative de calitate îndeplinesc următoarele criterii:

a) se referă la o caracteristică a uneia sau mai multor categorii de produse sau la un atribut agricol sau de prelucrare care se aplică în anumite zone;

b) utilizarea lor adaugă valoare produsului în comparație cu produsele de tip similar; și

c) au o dimensiune națională.

(3) Mențiunile facultative de calitate care descriu calitățile tehnice ale produselor în scopul punerii în aplicare a standardelor de comercializare obligatorii

și care nu sunt destinate informării consumatorilor cu privire la aceste calități ale produselor nu intră în domeniul de aplicare al prezentei secțiuni.

(4) Mențiunile facultative de calitate exclud mențiunile rezervate facultative care sprijină și completează standardele de comercializare specifice stabilite pe bază sectorială sau pe categorii de produse.

(5) O mențiune facultativă de calitate poate fi utilizată numai pentru a descrie produse care îndeplinesc condițiile de utilizare corespunzătoare.

(6) Controalele privind utilizarea mențiunilor facultative de calitate, se efectuează pe baza unei analize a riscurilor, pentru a asigura respectarea cerințelor din lege și, în cazul unei încălcări, se aplică sancțiuni administrative corespunzătoare.

(7) Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare ține Registrul mențiunilor facultative de calitate, în conformitate cu legislația privind registrele.

Articolul 66. Produs montan

Mențiunea „produs montan” este o mențiune facultativă de calitate și se utilizează numai pentru a descrie produsele destinate consumului uman pentru care:

a) materiile prime și furajele pentru animalele de fermă provin în principal din zone montane;

b) în cazul produselor prelucrate, prelucrarea are loc și în zonele montane.

Capitolul IV CONTROLUL

Articolul 67. Stabilirea cadrului instituțional necesar organizării producerii și introducerii pe piață a produselor cu indicație geografică protejată și a specialităților tradiționale garantate

(1) Guvernul desemnează autoritățile competente abilitate cu atribuții și responsabilități privind:

a) aprobarea regulilor de elaborare și de coordonare a caietelor de sarcini;

b) elaborarea regulilor privind desemnarea grupului de producători recunoscut;

c) elaborarea regulilor de organizare a procedurilor de verificare a conformității produselor cu caietele de sarcini;

d) coordonarea caietelor de sarcini;

e) recunoașterea organismelor de evaluare a conformității acreditate.

(2) Guvernul desemnează autoritățile competente abilitate cu atribuții și responsabilități privind controalele oficiale stabilite conform prezentei legi.

(3) Principiile și regulile generale privind organizarea producerii și a comercializării produselor cu indicații geografice protejate și a specialităților tradiționale garantate, precum și regulile de organizare a procedurilor de verificare a conformității produselor cu caietul de sarcini, elaborate de către autoritățile competente menționate la alin. (1), se aprobă de către Guvern.

Articolul 68. Verificarea conformității și supravegherea utilizării denumirilor înregistrate

(1) Orice operator care respectă dispozițiile prezentei legi are dreptul să beneficieze de un sistem de control oficial.

(2) În sensul prezentei legi, controlul oficial vizează:

a) verificarea conformității unui produs cu caietul de sarcini corespunzător;
b) supravegherea utilizării denumirilor înregistrate pentru a descrie produsele introduse pe piață, care include operațiuni precum depozitarea, tranzitul, distribuția sau oferirea spre vânzare, inclusiv în comerțul electronic, inclusiv pe interfețele online.

(3) Fiecare operator care dorește să participe la orice activitate care face obiectul caietului de sarcini al unui produs desemnat printr-o indicație geografică sau o specialitate tradițională garantată notifică acest lucru autorităților competente, organismelor delegate sau, după caz, persoanelor fizice cărora le-au fost delegate anumite sarcini de control.

(4) Autoritățile competente, organismele delegate sau, după caz, persoanele fizice menționate la alin. (3) notifică AGEPI, în termen de 10 zile lucrătoare, operatorii care desfășoară activități supuse uneia sau mai multor obligații prevăzute în caietul de sarcini al unui produs desemnat cu indicație geografică sau al unei specialități tradiționale garantate.

(5) AGEPI, în baza informațiilor menționate la alin. (4), ține și actualizează lista operatorilor care desfășoară activități supuse uneia sau mai multor obligații prevăzute în caietul de sarcini al unui produs desemnat printr-o indicație geografică sau o specialitate tradițională garantată. Informația se publică în BOPI și se înscrie în Registrul național al denumirilor de origine, Registrul național al indicațiilor geografice și Registrul național al specialităților tradiționale garantate, după caz.

(6) În cazul în care o activitate care face obiectul caietului de sarcini este desfășurată de unul sau mai mulți operatori într-o altă țară decât țara de origine a indicației geografice, dispozițiile privind verificarea conformității operatorilor respectivi se stabilesc în caietul de sarcini al produsului.

(7) În cazul în care se aplică art.9 alin. (2), verificarea conformității cu caietul de sarcini se efectuează de către o altă autoritate decât cea considerată a fi un grup de producători în temeiul alineatului respectiv.

(8) Verificarea conformității produselor cu denumiri de origine protejate și indicații geografice protejate a căror arie geografică delimitată se află pe teritoriul Republicii Moldova și a specialităților tradiționale garantate produse pe teritoriul Republicii Moldova cu caietul de sarcini corespunzător, înainte de introducerea produselor pe piață, se asigură prin:

a) una sau mai multe autorități competente și/sau
b) unul sau mai multe organisme acreditate de evaluare a conformității sau persoane fizice cărora le-au fost delegate anumite sarcini oficiale de control, recunoscute de autoritatea competentă.

(9) Organismele menționate la alin. (8) lit. (b) respectă și sunt acreditate în conformitate cu oricare dintre următoarele standarde relevante pentru sarcinile delegate:

a) Standardul EN ISO/IEC 17065 „Evaluarea conformității – Cerințe pentru organismele care certifică produse, procese și servicii”; sau

b) Standardul EN ISO/IEC 17020 „Evaluarea conformității – Cerințe pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții”

(10) Verificarea conformității produselor cu denumiri de origine protejate și indicații geografice protejate a căror arie geografică delimitată se află în afara teritoriului Republicii Moldova și a specialităților tradiționale garantate produse în afara teritoriului Republicii Moldova cu caietul de sarcini corespunzător este asigurată de autoritatea desemnată de țara de origine sau de către unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.

(11) Costurile aferente verificării conformității cu caietul de sarcini corespunzător sunt suportate de producătorii care fac obiectul controlului respectiv.

(12) AGEPI publică și actualizează periodic denumirile și adresele autorităților competente, organismelor delegate și persoanelor fizice menționate la alin. (8) pentru fiecare indicație geografică și specialitate tradițională garantată.

Articolul 69. Verificarea conformității indicațiilor geografice care desemnează produse artizanale și industriale pe baza unei declarații pe propria răspundere

(1) Pentru un produs artizanal sau industrial desemnat printr-o indicație geografică, verificarea conformității cu caietul de sarcini corespunzător se efectuează prin intermediul unei declarații pe propria răspundere. Declarația pe proprie răspundere se întocmește pe formularul-tip, aprobat de autoritatea competentă menționată la art. 68 alin. (8) lit. a).

(2) Înainte de introducerea produsului pe piață, producătorii depun la autoritatea competentă menționată la art. 68 alin. (8) lit. a) o declarație pe proprie răspundere pentru verificarea conformității.

(3) Odată ce produsul este introdus pe piață, producătorii prezintă din nou o declarație pe proprie răspundere o dată la trei ani pentru a demonstra conformitatea continuă a produsului cu caietul de sarcini. În cazul în care caietul de sarcini este modificat într-un mod care afectează produsul în cauză, producătorul actualizează declarația pe proprie răspundere în termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a modificărilor.

(4) Autoritatea competentă pentru verificarea conformității verifică cel puțin dacă informațiile furnizate în declarația pe proprie răspundere sunt complete și coerente. În cazul în care autoritatea competentă consideră că informațiile furnizate în declarația pe proprie răspundere sunt complete și coerente și nu are alte rezerve cu privire la conformitate, autoritatea competentă eliberează un certificat de autorizare a utilizării indicației geografice pentru produsul în cauză sau reînnoiește certificatul existent.

(5) În cazul unor erori sau inconsecvențe evidente în declarația pe proprie răspundere, producătorului i se oferă posibilitatea de a completa sau corecta declarația depusă.

(6) În scopul verificării conformității produsului care face obiectul unei declarații pe proprie răspundere, controalele care pot avea loc înainte și după

introducerea pe piață a produsului se efectuează, pe baza unei analize a riscurilor și, dacă sunt disponibile, pe baza notificărilor din partea producătorilor interesați de produse desemnate prin indicația geografică, de către:

- a) autoritatea competentă; sau
- b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor cărora le-au fost delegate sarcini de control, în conformitate cu art. 67.

(7) În caz de neconformitate, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru remedierea situației.

(8) Verificarea pe baza declarației pe proprie răspundere nu exclude ca producătorii să solicite organismelor de certificare a produselor să verifice conformitatea produsului cu caietul de sarcini corespunzător.

(9) Ca alternativă la procedura prevăzută la alineatele (1)-(8), verificarea conformității produsului cu caietul de sarcini corespunzător prin intermediul controalelor efectuate înainte și după introducerea pe piață a produsului poate fi asigurată, de asemenea, de autoritățile competente și organisme acreditate sau persoane fizice cărora le-au fost delegate sarcini de control menționate la art. 68.

(10) În cazul în care controalele efectuate înainte de introducerea produsului pe piață demonstrează conformitatea produsului cu caietul de sarcini, autoritatea competentă eliberează un certificat de autorizare a utilizării indicației geografice pentru produsul în cauză.

Articolul 70. Atestarea conformității cu caietul de sarcini

(1) Operatorul al cărui produs, în urma verificării conformității menționate la art. 68 și 69, este considerat conform cu caietul de sarcini corespunzător are, la cerere, dreptul:

- a) să primească, inclusiv prin mijloace digitale, un certificat de conformitate, care atestă conformitatea producției sale cu caietul de sarcini; sau

- b) să fie inclus în lista operatorilor autorizați, prevăzută la art. 68, după caz. Extrasul relevant din listă („înscrierea pe listă”) este pus online la dispoziția fiecărui operator autorizat.

(2) Informația privind atestarea conformității și includerea pe listă sunt puse, la cerere, la dispoziția autorităților responsabile de aplicarea legii, a autorităților vamale sau a altor autorități implicate în verificarea utilizării indicațiilor geografice, denumirilor specialităților tradiționale garantate pentru produsele introduse pe piață. Operatorul, în cadrul activității sale, poate face publice aceste informații sau le poate prezenta oricărei persoane care le solicită.

(3) Atestarea conformității și includerea pe listă se actualizează periodic pe baza unei evaluări a riscurilor.

(4) Operatorului căruia nu i s-a mai acordat certificatul de conformitate sau care a fost eliminat de pe listă nu are dreptul să utilizeze în continuare datele privind această conformitate.

Articolul 71. Verificarea utilizării pe piață a indicațiilor geografice și a denumirilor specialităților tradiționale garantate

(1) Autoritatea competentă, desemnată în conformitate cu art. 67 alin. (2), responsabilă cu verificarea și asigurarea respectării utilizării indicației geografice după introducerea pe piață a produsului cu indicație geografică, și a denumirii specialității tradiționale garantate, după introducerea de piață a produsului respectiv, acționează, periodic și cu o frecvență adecvată, pe baza analizei riscurilor și a notificărilor primite, inclusiv de la grupurile de producători, pentru a asigura conformitatea cu caietul de sarcini al produsului sau, dacă este cazul și, cu documentul unic sau cu un document echivalent al documentului unic pentru indicația geografică și specialitatea tradițională garantată în cauză, inclusiv în prezentările online și în cadrul etichetării.

(2) Dacă este necesar, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a preveni sau a opri utilizarea denumirilor pe produse sau servicii care sunt produse, furnizate sau comercializate și care contravin protecției indicațiilor geografice prevăzute la art. 28-30 și restricțiilor privind utilizarea specialităților tradiționale garantate prevăzute la art. 61-63.

(3) AGEPI facilitează schimbul de informații între autoritățile desemnate pentru a asigura aplicarea eficientă.

Articolul 72. Obligațiile furnizorilor pe piața online

(1) Orice informație legată de publicitatea, promovarea și vânzarea produselor care este accesibilă persoanelor stabilite în Republica Moldova și care contravine protecției indicațiilor geografice prevăzute la art. 28 și 29 și restricțiilor privind utilizarea specialităților tradiționale garantate prevăzute la art. 61 este considerată conținut ilegal.

(2) Orice persoană fizică sau entitate poate notifica furnizorilor de servicii de găzduire prezența unui anumit conținut care încalcă art. 28, 29 și 61.

(3) Notificarea menționată la alin. (2) trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) o trimitere la temeiul juridic;
- b) o expunere de motive care să explice de ce informațiile constituie conținut ilegal, cu trimitere la una sau mai multe dispoziții specifice;
- c) informații de identificare a autorității competente;
- d) informații clare care să permită furnizorului de servicii intermediare să identifice și să localizeze conținutul ilegal în cauză, cum ar fi unul sau mai multe URL-uri și, dacă este necesar, informații suplimentare;
- e) informații privind căile de atac aflate la dispoziția furnizorului de servicii intermediare și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul;
- f) informații cu privire la autoritatea căreia urmează să i se transmită informațiile privind acțiunile întreprinse ca urmare a notificării.

Capitolul V

ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR

Articolul 73. Încălcarea drepturilor

(1) Încălcarea drepturilor recunoscute și protejate prin prezenta lege atrage răspundere civilă, contravențională sau penală, după caz.

(2) Măsurile, procedurile și mijloacele de reparare stabilite în prezentul capitol au scopul de a asigura respectarea drepturilor și a obligațiilor prevăzute de prezenta lege. Acestea se aplică în mod corect și echitabil, nu sunt complicate în mod inutil sau costisitoare și presupun termene rezonabile, astfel încât să nu atragă întârzieri nejustificate.

(3) Aplicarea măsurilor, a procedurilor și a mijloacelor de reparare va fi una eficientă, proporțională și disuasivă, va evita crearea obstacolelor în calea comerțului legal și va oferi protecție împotriva folosirii lor abuzive.

(4) Dispozițiile procedurale prevăzute de prezenta lege se completează cu cele de drept comun.

Articolul 74. Acțiunea privind încălcarea drepturilor

(1) Orice persoană fizică sau juridică, alte autorități interesate care au pretenții față de utilizarea unei indicații geografice protejate sau a unei specialități tradiționale garantate, sunt în drept să inițieze o acțiune în instanța de judecată, în modul stabilit de lege.

(2) Sunt în drept să inițieze o acțiune privind încălcarea drepturilor acordate prin prezenta lege următoarele persoane:

a) producătorii de produse/operatorii care sunt în drept să utilizeze indicația geografică sau producătorii de produse tradiționale;

b) alte persoane fizice sau juridice ori entități care au dreptul de a reprezenta producătorii care sunt în drept să utilizeze indicația geografică sau producătorii de produse tradiționale sau organizațiile create în acest scop, cu condiția că acestea din urmă activează de cel puțin 6 luni.

(3) Persoana ale cărei drepturi sunt încălcate poate să ceară instanței judecătorești apărarea drepturilor în termenul general de prescripție extinctivă.

Articolul 75. Măsuri de asigurare a probelor

(1) Până la înaintarea unei acțiuni, precum și în cadrul unei acțiuni privind încălcarea drepturilor, la cererea reclamantului, care, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale, prezintă probe accesibile și suficiente în susținerea pretențiilor privind încălcarea drepturilor sale sau iminența unei astfel de încălcări, instanța de judecată competentă poate să dispună măsuri provizorii pentru asigurarea probelor.

(2) Măsurile de asigurare a probelor pot să includă descrierea detaliată, cu sau fără prelevare de eșantioane, sau sechestrul mărfurilor în litigiu și, după caz, al materialelor și al instrumentelor utilizate la producerea și/sau distribuirea mărfurilor în litigiu, precum și documentele referitoare la ele.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi dispuse sub rezerva depunerii de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente, având menirea să asigure, în conformitate cu alin. (8), compensarea eventualelor prejudicii cauzate pârâtului.

(4) Procedura de aplicare a măsurilor de asigurare a probelor se efectuează de instanța de judecată sau de o altă autoritate competentă în conformitate cu prevederile respective ale Codului de procedură civilă.

(5) Măsurile menționate la alin. (1) sunt luate, dacă este cazul, fără audierea pârâtului, în special dacă orice întârziere poate cauza o daună ireparabilă reclamantului sau dacă există un risc de distrugere a probelor. Încheierea judecătorească va fi adusă la cunoștința părții afectate imediat, cel târziu îndată după executarea măsurilor.

(6) La cererea părților afectate are loc o revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, pentru a se decide, în termen rezonabil de la notificarea măsurilor, dacă acestea trebuie modificate, anulate sau confirmate.

(7) Măsurile de asigurare a probelor sunt anulate la cererea pârâtului, care își păstrează dreptul de a cere despăgubiri, sau încetează să producă efecte dacă reclamantul nu înaintează o acțiune în instanța de judecată în termen de 20 de zile lucrătoare de la data pronunțării încheierii de asigurare a probelor.

(8) În cazul în care măsurile prevăzute la alin. (1) sunt anulate sau încetează din cauza oricărui act sau oricărei omisiuni a reclamantului ori dacă, ulterior, se constată inexistența încălcării sau a iminenței de încălcare a drepturilor protejate de prezenta lege, instanța de judecată poate obliga reclamantul, la cererea pârâtului, să achite acestuia o despăgubire corespunzătoare prejudiciului cauzat.

Articolul 76. Prezentarea și asigurarea probelor în cadrul acțiunii privind încălcarea drepturilor

(1) La solicitarea unei părți care prezintă dovezi suficiente și rezonabile că pretențiile sale sunt fondate, precum și informații că anumite probe se află în gestiunea părții adverse, instanța de judecată poate dispune ca probele să fie prezentate de cealaltă parte, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale.

(2) În cazul în care încălcarea drepturilor este comisă la scară comercială, instanța de judecată poate dispune, la solicitarea unei părți, prezentarea de documente bancare, financiare sau comerciale care se află sub controlul părții adverse, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale.

(3) În cazul în care o parte la proces refuză nemotivat accesul la informațiile necesare sau tergiversează cu rea-credință prezentarea lor, fapt ce împiedică soluționarea conflictului, instanța se pronunță în privința admiterii sau respingerii acțiunii în baza informațiilor prezentate, inclusiv a plângerii sau a pretenției prezentate de partea lezată prin împiedicarea accesului la informații, cu condiția oferirii posibilității de audiere a părților referitor la pretențiile sau la elementele de probă ale acestora.

Articolul 77. Dreptul la informare

(1) În cadrul unei acțiuni referitoare la încălcarea unui drept prevăzut de prezenta lege și ca răspuns la o cerere justificată și rezonabilă a reclamantului, instanța de judecată competentă poate dispune ca informațiile privind originea și rețelele de distribuire a produselor sau a serviciilor care încalcă un drept prevăzut de prezenta lege să fie furnizate de persoana care a încălcat drepturile sau de orice altă persoană în privința căreia s-a constatat că:

a) are în posesie produse care încalcă drepturile prevăzute de prezenta lege la scară comercială;

b) utilizează, la scară comercială, servicii care încalcă drepturile prevăzute de prezenta lege;

c) furnizează, la scară comercială, produse sau servicii utilizate în activități prin care se încalcă drepturile prevăzute de prezenta lege;

d) a fost indicată de către persoana menționată la lit. a), b) sau c) ca fiind implicată în acțiuni de producere, fabricare sau distribuire a produselor ori de prestare a serviciilor prin care se încalcă drepturile protejate de prezenta lege.

(2) Informațiile menționate la alin. (1) cuprind, după caz:

a) denumirea și adresa producătorilor, distribuitorilor, furnizorilor, deținătorilor anteriori ai produselor sau ale prestatorilor de servicii, precum și ale vânzătorilor angro și cu amănuntul;

b) cantitățile de produse fabricate, livrate, primite sau comandate, precum și prețul produselor sau serviciilor respective.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică fără să aducă atingere altor prevederi legale care:

a) acordă persoanelor menționate în art. 74 alin. (2) lit. a) dreptul să obțină informații mai detaliate;

b) reglementează utilizarea în cauze civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;

c) reglementează răspunderea pentru abuzul de drept la informare;

d) dau posibilitatea de a fi refuzată furnizarea de informații care ar constrânge persoana menționată la alin. (1) să recunoască participarea sa nemijlocită sau cea a rudelor apropiate la încălcarea dreptului ce reiese dintr-o indicație geografică protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată; sau

e) reglementează protecția confidențialității surselor de informare sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

Articolul 78. Măsurile de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor

(1) Dacă s-a constatat încălcarea sau iminența încălcării drepturilor prevăzute de prezenta lege, instanța de judecată poate, la cererea reclamantului, să instituie măsuri de asigurare împotriva părâtului și/sau intermediarilor, și anume:

a) să pronunțe o încheiere cu titlu provizoriu cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept prevăzut de prezenta lege, de a interzice continuarea pretinselor încălcări ale dreptului vizat, sub rezerva aplicării unor sancțiuni pecuniare, sau de a admite continuarea acțiunilor, cu condiția depunerii unei cauțiuni suficiente să asigure despăgubirea reclamantului;

b) să dispună sechestrarea sau confiscarea produselor presupuse că încalcă un drept prevăzut de prezenta lege, în scop de prevenire a plasării sau răspândirii acestora în circuitul comercial.

(2) În cazul unei încălcări comise la scară comercială, instanța de judecată competentă poate dispune, dacă partea vătămată demonstrează existența unor circumstanțe susceptibile să compromită compensarea prejudiciilor, asigurarea acțiunii prin sechestrarea bunurilor mobile și imobile ale persoanei care se presupune

că a încălcat drepturile, inclusiv blocarea conturilor sale bancare și a altor active ale acesteia. În acest scop, instanța de judecată competentă poate cere prezentarea documentelor bancare, financiare sau comerciale ori accesul la informația relevantă.

(3) Instanța de judecată, cu privire la măsurile menționate la alin. (1) și (2), este în drept să solicite reclamantului să prezinte orice dovadă disponibilă în mod rezonabil, pentru a dobândi cu suficientă certitudine convingerea că acesta este persoana care este în drept să utilizeze indicația geografică sau producătorul de produse tradiționale și că dreptul acestuia a fost încălcat sau că această încălcare este iminentă.

(4) Măsurile menționate la alin.(1) sunt luate, dacă este cazul, fără audierea pârâtului, în special dacă orice întârziere poate cauza o daună ireparabilă reclamantului sau dacă există un risc de distrugere a probelor. Încheierea judecătorească va fi adusă imediat la cunoștința părții afectate, cel târziu îndată după executarea măsurilor.

(5) O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc la cererea pârâtului pentru a se decide, în termen rezonabil, după notificarea măsurilor, dacă acestea trebuie modificate, revocate sau confirmate.

(6) Măsurile de asigurare sunt anulate, la cererea pârâtului, care își păstrează dreptul de a cere despăgubiri, sau încetează să producă efecte dacă reclamantul nu intenționează o acțiune pe fond în termen de 20 de zile lucrătoare de la data pronunțării încheierii de asigurare a probelor.

(7) Instanța de judecată poate dispune măsurile prevăzute la alin.(1) și (2) cu condiția ca reclamantul să depună o cauțiune sau o garanție echivalentă, având menirea să asigure, în conformitate cu dispozițiile alin. (8), repararea eventualelor prejudicii cauzate pârâtului.

(8) În cazul în care măsurile de asigurare sunt anulate sau încetează din cauza oricărui act sau omisiuni a reclamantului ori dacă, ulterior, se constată inexistența încălcării sau a iminenței de încălcare a unui drept prevăzut de prezenta lege, instanța de judecată poate obliga reclamantul, la cererea pârâtului, să achite acestuia o despăgubire corespunzătoare prejudiciului cauzat.

Articolul 79. Măsuri corective

(1) Fără a-l scuti de plata oricăror despăgubiri datorate titularului de drepturi în urma încălcării și fără compensare de orice gen, instanța de judecată poate dispune, la cererea reclamantului, să fie întreprinse măsuri corespunzătoare cu privire la produsele considerate ca provenind din încălcarea unui drept prevăzut de prezenta lege și, după caz, cu privire la materialele și echipamentul care au servit la crearea sau confecționarea acelor produse. Asemenea măsuri prevăd:

- a) retragerea provizorie din circuitul comercial;
- b) retragerea definitivă din circuitul comercial; sau
- c) distrugerea.

(2) Măsurile specificate la alin.(1) se realizează pe cheltuiala pârâtului, cu excepția cazului când există motive temeinice care se opun acestui lucru.

(3) La examinarea cererii de aplicare a măsurilor corective, instanța de judecată se va conduce de principiul echității, luând în considerare gravitatea încălcării, măsurile de corecție dispuse, precum și interesele persoanelor terțe.

Articolul 80. Asigurarea executării hotărârii judecătorești

(1) Dacă prin hotărâre judecătorească se constată o încălcare a unui drept ce decurge dintr-o indicație geografică protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța de judecată poate pronunța o încheiere prin care pârâtul sau intermediarul să fie somat să înceteze orice acțiune ce constituie o încălcare a drepturilor menționate. În acest scop, instanța de judecată poate cere depunerea de către pârât a unei cauțiuni sau garanții echivalente corespunzătoare. Titularul de drepturi poate cere dispunerea acestor măsuri și împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt utilizate de un terț pentru a încălca drepturile asupra indicației geografice protejate sau o specialități tradiționale garantate.

(2) Nerespectarea încheierii menționate la alin.(1) va antrena, după caz, aplicarea unei sancțiuni pecuniare repetate pentru a asigura executarea acesteia.

Articolul 81. Măsuri alternative

În cazuri corespunzătoare și la cererea persoanei pasibile a fi subiectul măsurilor prevăzute de art. 79 și 80, instanța de judecată poate să dispună plata unei despăgubiri pecuniare în locul aplicării măsurilor prevăzute de art. 79 și 80, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) persoana a acționat fără intenție sau din imprudență;
- b) executarea măsurilor ce ar trebui stabilite ar cauza pentru acea persoană un prejudiciu disproportionat în raport cu fapta săvârșită;
- c) plata unei despăgubiri este, în mod rezonabil, satisfăcătoare.

Articolul 82. Despăgubirile

(1) La cererea părții prejudiciate, instanța de judecată competentă dispune persoanei care a încălcat un drept prevăzut de prezenta lege și care a acționat cu bună știință sau având motive suficiente de a ști acest lucru plata către reclamant a unor despăgubiri adaptate prejudiciului real suferit de acesta prin încălcarea dreptului său.

(2) La stabilirea despăgubirii, instanța de judecată competentă:

a) va lua în considerare toate aspectele relevante, cum ar fi consecințele economice negative suportate de partea prejudiciată, în special venitul ratat, orice beneficiu fără justă cauză realizat de persoana care a încălcat drepturile și, dacă este cazul, alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat titularului dreptului prin încălcarea drepturilor sale; sau

b) ca alternativă la lit.a), poate hotărî, dacă este cazul, să stabilească o valoare forfetară pentru despăgubiri, pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau încasărilor care ar fi fost datorate în cazul în care persoana care a încălcat drepturile ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul respectiv, prevăzut de prezenta lege.

(3) Atunci când persoana a încălcat drepturile fără a avea știință de aceasta sau fără a avea motive rezonabile de a ști aceasta, instanța de judecată poate dispune recuperarea beneficiilor sau plata unor despăgubiri care pot fi prestabilite.

Articolul 83. Publicarea hotărârilor judecătorești

(1) În cadrul acțiunilor privind încălcarea dreptului ce rezultă dintr-o indicație geografică protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța de judecată poate dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala persoanei care a încălcat drepturile, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărârea de judecată, inclusiv afișarea acesteia și publicarea ei integrală sau parțială.

(2) Instanța de judecată competentă poate ordona și măsuri suplimentare de publicitate corespunzătoare împrejurărilor speciale, inclusiv o publicitate de mare amploare.

Capitolul VI PREVEDERI COMUNE

Secțiunea 1

Contestarea

Articolul 84. Contestarea deciziilor privind cererile de înregistrare a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate

(1) Orice decizie privind cererile de înregistrare a indicațiilor geografice sau a specialităților tradiționale garantate poate fi contestată de către părți în termen de două luni de la data notificării ei. Contestația are efect suspensiv.

(2) Contestația se depune la AGEPI și se soluționează de către Comisia de contestații în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern.

(3) Contestația, prezentată în scris și argumentată, se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite.

(4) Comisia de contestații emite decizii și încheieri conform competenței.

Articolul 85. Examinarea contestației

(1) În cursul examinării contestației, Comisia de contestații invită părțile să își prezinte observațiile referitoare la comunicările prezentate de celelalte părți. Dacă la examinarea contestației apar divergențe cu caracter normativ, se aplică normele Codului de procedură civilă.

(2) În urma examinării contestației, Comisia de contestații va emite una din următoarele decizii:

- a) de menținere în vigoare a deciziei contestate;
- b) de anulare în tot sau în parte a deciziei contestate;
- c) orice altă decizie conform competenței.

(3) Decizia Comisiei de contestații intră în vigoare la data adoptării și se publică în BOPI.

(4) Decizia Comisiei de contestații se comunică părților în termen de două luni de la pronunțare și poate fi contestată la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani în termen de 30 de zile de la data notificării deciziei integrale.

Secțiunea a 2-a

Informarea publicului

Articolul 86. Registrele

(1) AGEPI ține Registrul național al indicațiilor geografice, Registrul național al denumirilor de origine și Registrul național al specialităților tradiționale garantate, în format electronic, în care sunt înscrise datele a căror înregistrare este prevăzută de prezenta lege și este stipulată în Regulament. Orice înregistrări sau modificări efectuate în registrele naționale prevăzute de prezenta lege se publică în BOPI.

(2) Registrele menționate la alin.(1) sunt deschise consultării publice.

(3) AGEPI poate elibera, la cerere, extrase din registrele naționale menționate la alin.(1), certificate sau nu, cu condiția achitării taxei stabilite.

(4) Toate datele menționate la alin. (1), inclusiv cele cu caracter personal, sunt considerate de interes public și pot fi accesate de oricare terț. Înregistrările în registre sunt păstrate pentru o perioadă nedefinită.

Articolul 87. Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală

AGEPI publică săptămânal, în format electronic, pe pagina sa web oficială, Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, care conține:

a) informații despre obiectele de proprietate industrială, inclusiv despre indicațiile geografice protejate, specialităților tradiționale garantate, precum și alte informații cu privire la acestea a căror publicare este prevăzută de prezenta lege sau de alte acte normative în domeniu;

b) comunicări și informații de ordin general provenind de la directorul general al AGEPI;

c) alte informații referitoare la prevederile prezentei legi și la aplicarea acesteia.

Secțiunea a 3-a

Prevederi generale de procedură

Articolul 88. Limba de procedură

(1) Limba română se utilizează în toate procedurile din cadrul AGEPI referitoare la cererea de înregistrare, indicația geografică înregistrată și la specialitatea tradițională garantată înregistrată.

(2) Cererea de înregistrare a indicației geografice sau, după caz, a specialității tradiționale garantate, precum și orice solicitare privind realizarea unei proceduri stabilită de prezenta lege se depun în limba română. În cazul în care documentele menționate conform prezentului alineat sunt perfectate în altă limbă, acestea se consideră nedepuse.

(3) Prin derogare de la alin. (2), în cazul în care documentele prezentate în toate procedurile din cadrul AGEPI stabilite de prezenta lege sunt perfectate în orice altă limbă, traducerea acestora în limba română se prezintă în termen de două luni de la data depunerii documentului inițial.

Articolul 89. Depunerea solicitărilor și materialelor prezentate la AGEPI

(1) Orice solicitare/materiale privind realizarea unei proceduri stabilită de prezenta lege poate fi:

- a) depusă în scris la AGEPI sau expediată prin poștă;
- b) transmisă în formă electronică, sub rezerva corespunderii cerințelor legale stabilite pentru un document electronic;
- c) prin depunere online prin intermediul serviciului e-AGEPI.

(2) Orice solicitare privind realizarea unei proceduri stabilită de prezenta lege, pentru realizarea căreia este prevăzută achitarea taxei, se consideră depusă după achitarea taxei stabilite.

Articolul 90. Notificarea

Orice notificare a AGEPI, expediată în cadrul efectuării unei proceduri, prelungește termenul de examinare pentru o perioadă egală cu termenul ce s-a scurs de la data expedierii notificării până la data primirii răspunsului.

Articolul 91. Reprezentarea în fața AGEPI

(1) Persoanele fizice sau juridice care au domiciliul sau sediul, sau o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova acționează în fața AGEPI personal sau prin intermediul unui reprezentant împuternicit în acest scop.

(2) Persoanele fizice sau juridice care nu au nici domiciliul, nici sediul, nici o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova sunt reprezentate în fața AGEPI de un mandatar autorizat în proprietatea intelectuală, care acționează, în baza unei împuterniciri, în orice procedură stabilită de prezenta lege.

(3) Mandatarii autorizați în proprietatea intelectuală activează în conformitate cu regulamentul privind activitatea acestora, aprobat de Guvern.

Articolul 92. Taxele

(1) Depunerea și examinarea cererii de înregistrare a indicației geografice și a specialității tradiționale garantate, înaintarea opoziției, a contestației, înregistrarea indicației geografice și a specialității tradiționale garantate, precum și efectuarea altor acțiuni cu semnificație juridică ce țin de procedurile de examinare a cererii și de protecția juridică a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate sunt supuse taxelor.

(2) Acțiunile pentru care se percepe taxă și cuantumul acesteia se stabilesc de Guvern.

(3) Taxele se achită de solicitant sau de oricare persoană fizică sau juridică împuternicită. Documentele de plată trebuie să conțină datele necesare pentru identificarea cererii depuse sau, după caz, a indicației geografice sau specialității tradiționale la care se referă, precum și a procedurii solicitate. În caz contrar, taxa se consideră ca nefiind achitată, se restituie în rezerva plătitorului la AGEPI și, la solicitare, poate fi restituită acestuia.

(4) Taxele plătite, cu excepția taxei pentru depunerea cererii de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate, se restituie plătitorului, la cererea acestuia, în cazul când procedurile pentru care acestea au fost plătite nu au început.

(5) Taxa plătită într-un cuantum mai mic decât cel stabilit se ia în considerare la achitarea diferenței, iar procedura începe la data când taxa este achitată integral.

(6) Taxele pentru o acțiune de procedură achitate după expirarea termenului acordat se restituie în rezerva plătitorului la AGEPI și, la solicitare, se restituie acestuia, iar procedura respectivă nu se efectuează.

(7) Taxa de înregistrare a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate care nu a fost plătită în termenul stabilit poate fi achitată ulterior, în decursul a 6 luni de la data termenului omis, cu o majorare de 50%.

(8) Opozițiile și contestațiile organelor centrale de specialitate ale administrației publice și ale autorităților administrației publice locale se examinează fără plată în cazul în care acestea acționează în interes public.

Articolul 93. Competența în soluționarea litigiilor

(1) Litigiile care apar la aplicarea prezentei legi se soluționează de Comisia de contestații a AGEPI, de Judecătoria Chișinău sediul Centru și sediul Râșcani sau de un arbitraj specializat.

(2) Comisia de contestații a AGEPI soluționează litigiile privind contestarea deciziilor emise de subdiviziunile AGEPI.

(3) Judecătoria Chișinău sediul Râșcani soluționează litigiile privind examinarea acțiunilor depuse împotriva deciziilor Comisiei de contestații a AGEPI.

(4) Judecătoria Chișinău sediul Centru soluționează litigiile privind:

a) încălcarea drepturilor conferite prin înregistrarea indicației geografice sau specialității tradiționale garantate;

b) anularea înregistrării unei indicații geografice sau specialități tradiționale garantate;

c) revocarea deciziei de înregistrare a unei indicații geografice sau specialități tradiționale garantate;

d) măsurile de asigurare a probelor până la intentarea acțiunii;

e) măsurile preventive și provizorii prevăzute de prezenta lege.

(5) Arbitrajul specializat examinează litigiile apărute atât în relațiile contractuale, cât și în cele necontractuale, ce țin de proprietatea industrială, și anume privind:

- a) acordarea și folosirea drepturilor conferite prin înregistrarea indicației geografice sau specialității tradiționale garantate;
- b) alte litigii ce nu țin de activitatea autorităților publice.

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 94. Intrarea în vigoare și aplicabilitatea prezentei legi

- (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 2 aprilie 2027.
- (2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 66/2008 privind indicațiile geografice, denumirile de origine și specialitățile tradiționale garantate, cu modificările ulterioare, se abrogă.
- (3) Se stabilește că:
 - a) cererile de înregistrare a indicațiilor geografice și specialităților tradiționale garantate ale căror proceduri de examinare nu s-au încheiat până la data intrării în vigoare a prezentei legi se examinează în modul stabilit de prezenta lege;
 - b) indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate înregistrate la AGEPI până la data intrării în vigoare a prezentei legi se echivalează, în ceea ce privește regimul juridic, cu indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate înregistrate în conformitate cu prezenta lege;
 - c) fără a se aduce atingere prevederilor lit. b) grupurile de producători care au înregistrat la AGEPI până la data intrării în vigoare a prezentei legi indicații geografice și specialități tradiționale garantate trebuie într-o perioadă de doi ani începând cu 2 aprilie 2027 să ia toate măsurile complementare necesare în vederea ajustării caietului de sarcini și, după caz, a documentului unic prevederilor prezentei legi, în caz contrar, înregistrarea indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate se anulează.
 - d) litigiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în proces de examinare se vor soluționa în conformitate cu normele legii în vigoare la data apariției litigiului.

Articolul 95. Organizarea executării prezentei legi

Guvernul, până la data intrării în vigoare a prezentei legi:

- a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
- b) va aduce propriile acte normative în concordanță cu prezenta lege.